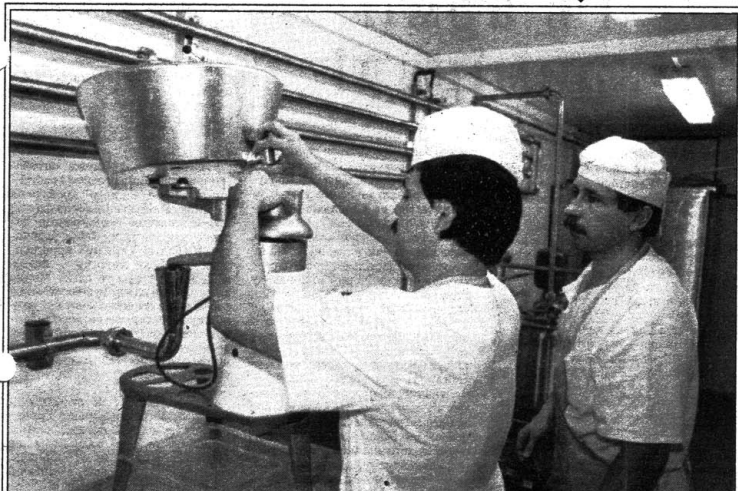

РОДАС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України

№ 65 (815) • П'ятниця, 8 квітня 1994 року • Ціна договірна

Цей солодкий, духмяний йогурт

Новий міні-завод з виробництва йогурту, збудований фірмою «Хорсте каста», додався до переліку підприємств з переробляння сільськогосподарської сировини в Кіровоградській області. Підприємці завчасно розробили схему виробничо-комерційної діяльності і змінили її відповідно організаційно-технічної базю. Закупили в Ізраїлі потрібне обладнання, уклали договори з постачальниками молока, необхідних

домішок і підприємствами міста.

Щодня до торговельної мережі надходить 1500 літрів солодкого духмяного продукції, розфасованої у пластикові «склянки». Причому 15 відсотків поживного напою одержують дитячі дошкільні заклади.

На знімку: в цеху з виробництва і розфасування йогурту.

Фото Ігоря ДЕМЧУКА.

Вибори-94

У Центральній виборчій комісії по виборах Президента України

6 квітня під головуванням І.Г.Ємця відбулося чергове засідання Центральної виборчої комісії по виборах Президента України.

Затверджено кошторис видатків на підготовку і проведення виборів Президента України 26 червня 1994 року в сумі понад 1,6 трильйона карбованців. Встановлено норми видатків окружної та дільничної виборчих комісій. З метою реалізації кошторису видатків на підготовку і проведення виборів Міністерству фінансів України внесено відповідні пропозиції.

По доповіді секретаря Центральної виборчої комісії І.І.Целуйка прийнято постанову про порядок перевірки дотримання вимог Закону України «Про вибори Президента України» щодо збирання підписів на підтримку претендента на кандидата в Президенти України. Цей документ буде опублікований в пресі.

За інформацією заступника голови Центральної виборчої комісії В.Ф.Погорілка, на засіданні розглянуто

і затверджено текст методичних рекомендацій Центральної виборчої комісії окружним виборчим комісіям у конкретних питаннях підготовки і проведення виборів Президента України з урахуванням положень нового виборчого законодавства.

Розглянувши заяви та інші документи, подані Соціал-демократичною партією України і Соціалістичною партією України, Центральна виборча комісія відповідно до статей 131-132 Закону «Про вибори Президента України» зареєструвала їх як такі, що виявили намір висунути кандидата для участі у виборах Президента України.

Розглянуто інші питання, пов'язані з підготовкою до виборів Президента України.

На засіданні Центральної виборчої комісії були присутні офіційні спостерігачі від іноземних держав та міжнародних організацій на виборах, представники засобів масової інформації.

Пристрасті розпалюються

На Львівщині перед новим туром голосування хмарно з проясненнями...

Під час зустрічі з виборцями у Новоояворівську начальником штабу УНСО кандидат у парламентарії Ярослав Ільєвич заявив, що вірить лише в Бога на небі і Степана Хмару на Землі, а виборці та їхні діти колись пишатимуться тим, що бачили Хмару. Народні депутати України Михайло Косів і Ярослав Кендзьор на цій же зустрічі, а відтак на прес-конференції заклали виборців записатися над оприлюдненими документами з осовобої справи Ярослава Ільєвича, який приховав від виборців автобіографію, зокрема, те, що він багато років поспіль був партійним працівником

різних рангів у Таджикистані, а тут видає себе за кадрового офіцера. У численних аттках УНА-УНСО зазначено: «Злодій» — в тюрму, зрадник — на палю». І тоді, мовляв, буде порядок.

А якого порядку хочуть самі виборці? У Жидачівському та Яворівському виборчих округах килять пристрасті. Там змагаються голова обласної Ради Микола Горинь і командир крайової команди УНСО Олег Вітович, професор університету Зореслава Ромовська та Ярослав Ільєвич. Горинь і Ромовську підтримує «Нова хвиля», унівсич — Степан Хмара.

Львівська область.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Продиктовано в номер

Президент — гість прес-клубу

На черговому засіданні прес-клубу ринкових реформ на запитання журналістів відповідав Президент України Леонід Кравчук. Журналісти мали безліч запитань як з політичної, так і з економічної площини, тож ми в найближчих числах газети збираємося подати розширений репортаж із цієї зустрічі. Звичайно, не могли представники мас-медій обминути й питання, пов'язані із ситуацією в Криму. Відповідаючи на них, Президент України заявив, що він із самого початку був за те, щоб надати Республіці Крим найширших економічних повноважень (до речі, як і областям України), проте в Криму не прийнято жодного указу, пов'язаного з економікою, а владні структури займаються політичними метушнями, приймаючи рішення про різноманітні референдуми, про звільнення керівника кримської телерадіокомпанії, переводять стрільки годинників тощо. Але, наголосив Президент України, нинішній бюджет Республіки Крим затверджений у повній відповідності із побажаннями Криму, тож тепер за прорахунок перед людьми доведеться відповідати самостійно. А перевести годинникову стрілку я можу хоч зараз, закінчив Леонід Кравчук. Тільки це не змінить економічну ситуацію на краще.

Шахтарі пропонують «чистку»

6 квітня в Макіївці знову зібралися на нараду представники трудових колективів вугільних підприємств України, лідери незалежних і офіційних профспілок гірників. Не приховували свого розчарування результатами одностороннього попереднього страйку, який провели напередодні — 4 квітня, алже в цей день, як з'ясувалося, працювало більшість шахт України. «Де ж наша солідарність?!» — гнівно вигукнув один із ватажків профспілкового руху і тут же запропонував провести «чистку рядів» в тих організаціях, які не підтримали акцію 4 квітня. Народа вирішила зібратися тим же складом знову 19 квітня, можливо в Атрацці, і обговорити подальші перспективи шахтарського руху із врахуванням мінливих реалій союдогенія. Надіслано телеграми-звернення на адресу уряду, парламенту, Президента з вимогою до 9 квітня задовольнити всі попередні вимоги шахтарів і надати відповідні гарантії на майбутнє.

Кому кордон поперек горла

Як повідомляла прес-служба Державного комітету у справах охорони Державного кордону України, кількість спроб незаконного перетину наших кордонів зростає. Минулого місяця прикордонники затримали 1112 порушників, 78 відсотків з них — громадяни Афганістану, Туреччини (курди), В'єтнаму, Сирії та деяких балканських країн.

У порушників кордону, зокрема в контрабандистів, вилучено 2,5 тонни технічної ртуті, понад 3 тонни кольорових металів, понад 30 одиниць різноманітної зброї та 340,3 кілограма наркотичної сировини тощо.

Держкордон зазначає, що з посиленням у пунктах прикордонно-митного контролю активізували діяльність злочинні угруповання, які борються за сфери впливу на залізничному транспорті, здійснюють супровід контрабандного товару на об'єктивних шляхах.

Москва «прийшла на базу»?

Міністерство закордонних справ Латвії висловило категоричний протест у зв'язку з розпорядженням Президента РФ В. Єльцина «Про створення на території СНД і Латвійської Республіки військових баз збройних сил Російської Федерації для забезпечення безпеки Російської Федерації і вказаних держав, а також виробування нового озброєння і військової техніки». Президент Латвії Г. Улманіс підкреслив, що Латвія ніколи не допустить створення на своїй території іноземних баз. Уряд Латвії заявив про готовність дати відсіч будь-якій спробі поставити під загрозу суверенітет Латвії. Як відомо, загалом він досить негативно ставиться до військових баз Росії на території колишньої Латвії, Росія практично відмовляється від даної раніше обіцянки вивести свої війська з латвійської території. Мало того, йдеться про спробу консервативних кіл Росії зрівняти виконання відповідних угод і демонстрацію Москвою гегемоністських устремлінь.

Вернісаж творів українських художників

Це не традиційний звіт, а спроба Спільки художників України оглянути свої бойові радя, тобто репрезентувати сьогодинішній рівень образотворчого мистецтва. Як відомо, загалом він досить високий. Та чи сягає цієї планки нинішня виставка, оціняти глядачі. А поки що маємо можливість ознайомитися з творами різних стильових напрямів, жанрів. Це живопис, графіка, скульптура, народно-декоративні вибори. Експозиція об'єднала понад 500 творів більш як 400 авторів. Серед них — чимало нових імен, котрі представляють розмаїття регіональних шкіл українського образотворчого мистецтва.

Виставки розгорнуто у Вудинку художників (живопис, скульптура), а також у виставковому залі на вулиці Червоноармійській (графіка). До речі, роботи продаються. І це також певний крок до популяризації мистецтва.

Колонка власкоро

Опит — як допит

Одначасно з виборами до Верховної Ради України в Луганській області проводилися ще й додаток опитування населення щодо надання російській мові статусу державної, підписання статуту СНД. Напередодні опитування голови Центральної виборчої комісії Іван Ємець надіслав листа голові обласної народних депутатів Анатолію Касьянову, в якому назвав заплановану акцію незаконною. І одержав відповідь: рішення обласної повною мірою відповідає Конституції.

Разом з виборчими бюлетенями луганцям видавали опитувальні листи. Але не скрізь. На деяких виборчих дільницях відмовилися займатися опитуванням. І тоді його прибічники почали виявляти власну, не санкціоновану рішеннями обласної виборчої комісії, політику. Наприклад, у Луганському сільськогосподарському інституті опитувальні листи роздавали в учбових корпусах у наступні дні за виборами дні — щоб ніхто не ухитився....

Так що достовірність опитування, оскільки він проводився у такий спосіб.

Постріли і рикшет

Як уже повідомляв «Голос України», напередодні виборів у місті Красний Луч було обстріляно вікна квартири кандидата в народні депутати України Володимира Ворожича.

Наступного ранку до редакції обласної газети «Наша газета» зателефонував колишній партійний працівник, а нині — лідер обласної організації Соціал-демократичної партії Віктор Бакуменко, що теж спробував (неудавою) стати народним обранцем у Красному Лучі. Бакуменко продуктував прайс-листів газети звання, в якій, не згадуючи навіть прізвища Ворожича, говорив так: «Я знавжаю народів, бога-тут, нахобити. І мене ніхто і ніщо не примусить...» Ну, і так далі. В редакції покрутили в руках звання і замислилися: «Стриляли по вікнах Ворожича, а присягається, що його чини не зломити, Бакуменко. Дивно». А потім згадали анекдот про недовольного Джо, посміялися і текст до друку не дали.

І казочки, і підказочки

Луганські комуністи вели передвиборчу агітацію як їх повкратично. Знайомих розповіли, що до нього додому приходив якийсь чоловік, який простів з порога зваблював, щоб сказати їм, за кого треба голосувати за комуністів. Давайте поговорити у вас вдома». За поріг незнайомих гостя не пустили, і він залишався дозвілом в іншій квартирі.

Одноколірна «Радуга»

У Новоолександрському районі знедавна стала відомою незалежна газета «Радуга». З її сторінок було заявлено, що видання стане альтернативою місцевій районній, яка, мовляв, надто слухається начальства. І що ж? Напередодні виборів відомий номер «альтернативної» «Радуги» повністю присвячений кандидатам в народні депутати України голові райдержадміністрації Борисову Руденку з його великим портретом на першій сторінці. Навіть підкаблучна районна газета до такого не докопувалася!

Як Дуракот Жириновського переілюстрував

Були в Луганську кандидати в народні депутати України, прочитавши передвиборчу програму яких, збідів від задрожів навіть Жириновський. Наприклад, Микола Дуракот, який балотується у Жовтневому виборчому окрузі № 237, заявив, що треба «зупинити дію Конституції», «створити слідчі групи, спецназники, польові суди і трибунали...» Дуракот не усвоєв — він сам по собі такий.

Дам усім по шапці!..

На мітингу під червоними знаменами в луганському кварталі Зарічному лідера прокомуністичної організації «Трудова Луганщина» Віктора Афанасьєва, який, згідно з його анкетою, тимчасово не працює, запитали, чому у нього, людини, яка представляє простий народ, така хороша шапка. Той відповів, що придбав її ще у 90-му році за 450 рублів і не прогадав, бо тепер така шапка коштує мільйони. «Коли проголосує за мене, всі хитомити у таких шапках», — пообіцяв кандидат виборам.

Можливо, це поділяю-У всьому разі, Афанасьєв разом з іншими кандидатами депутатів України Анатолієм Могозеровим до фінальної пари претендентів потрапив.

Анатолій КОВЕЛЬЮК.
Луганська область.

На нараді в Генеральній прокуратурі України розглядали-на перший погляд локальне питання: чому без достатнього обґрунтування було припинено кримінальну справу військовослужбовця В. Боброва. Про цю справу писала і наша газета «Афеса злочини — казарми» (ГУ № 45 від 11.03.1994), тож-на нараду запросили представники редакції.

Заступник Генерального прокурора генерал-майор В. Мельник настійно вимагав підняти:

— Хто припинив розгляд справи? На якій підставі?

У відповідь учасники наради назвали такі причини кримінальної ситуації у Збройних Силах України і скрутного становища військової прокуратури, що бажало було іншими бідами. Це і спонукало представника газети взяти інтерв'ю у заступника Генерального прокурора.

— Володимире Панасовичу, неже я справді у війську України розквітють такі численні законопорушення?

— Усе, що ми чули на нараді, — суща правда. Порушення нестандартних правил взаємодії, перешкоди владі, ухилення від військової служби, розтринькування, а також крадіжки військової техніки і майна останнім часом стали чимось невідомим явищем. Скажімо, кількість порушень статутних правил взаємодії військових з цивільною за останній рік зросла на 19, а у військах Міністерства оборони — на 34 відсотки. Нерідко солдатів «вхоплюють» рукоприкладством, у багатьох військових частин пакує «лідишину», дисципліна «кулака в піку». Факти побиття у військах Минобороны зросло більш як на 70 відсотків. Розумієте, що це таке? Масовий мордобій!

Ось приклад. На початку безрезультатно до кримінальної відповідальності 6 солдатів однієї з частин Чернігівського гарнізону. Будучи п'яні, вони побили б підлеглих їм солдатів. Та так, що один з них помер. Колись все це на очок червоного по році, але той не вживає заборони, щоб приборкати пияків. А 16 березня в одній з частин внутрішніх військ Харківського гарнізону у Гдальні вартіного приміщення посперечалися за нестачу хліба бувалих солдат з цю-но призначені. «Бувалих» завдав неадекватної чотирь ударів в груди, той утік і більше не піднявся. Загинув за сплату хліба.

Такі факти порушення правил статутних взаємодій останнім часом мали місце в Севастополі, Івано-Франківську, деяких інших військових гарнізонах. Якщо казати узагальнено, то слід з тривогою констатувати: сформувалося таке злочинне явище, коли в цілому у всіх військових формуваннях України на 14, а в Збройних Силах України — на 37 відсотків.

Тривожить і така тенденція: в армії зростає самотовість. Торік наклали на себе руки 123 військовиків. А за перші два місяці поточного року — 24. Рік зростає також кількість ухилів від військової служби — дезертирство, заляпшення військових частин тощо. Минулого року таких злочинців було менше понад 3 тисячі. А в нинішньому — близько 400. Майже 2 тисячі правопорушників і досі втікає.

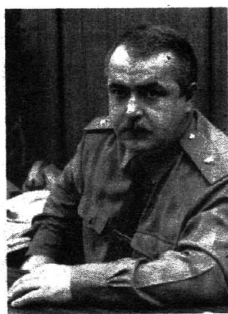
Ховаючись, вони загострюють криміногенну ситуацію, нерідко вчиняють тяжкі злочини. Торік було викрито 414 таких злочинів.

Почастішали, на жаль, в армії випадки розкрадання зброї та вій-

сьової майна. Ось і нещодавно в одній з частин Харківського гарнізону злодій поцілюли 15 автоматів Калашникова і стільки ж пістолетів Макарова. У Сімферополі, в одній з частин берегової охорони, викрадено 6 автоматів і кулемет з патронами.

Доводиться лише дивуватися, як в багатьох військових частин не налагоджено як слід зберігання зброї і матеріальних цінностей. Торік втрапили від безпосадочності, розтринькування та крадіжок влетіли державі в добру копійку — 70 мільярдів карбованців! З них майже на 65 мільярдів карбованців — втрати пального й матеріалу. Бензин, тас, мастило, солонка в армійській дисципліні вживаються, а куди з них виливаються — сам Бог знає.

Останнім часом помічено і таке явище, як проникнення у військове середовище мафіозних елементів. Нещодавно в одній з частин Одеського військового округу затримано ділків у мушкетрах — військових фінансистів, які змовилися з місцевими комерсантами і гандлювали вином у військових частинах і сотнями мільйонів карбованців. А ось інший приклад: управління речового постачання Минобороны уклало угоду з малим комерційним підприємством на постачання ним сорочок — тельняшок і в липні минулого року переказало комерсантам 56 мільярдів карбованців. Тільки ці сорочки так і не дочекалися. А гроші військових спритників комерсанти повернули лише через 5 місяців, уже значно знецінені.

Кримінал — в армії кримінал!

— Дозвольте, Володимире Панасовичу, з цього приводу поставились до військовиків? На нараді, яку ми щойно провели, військові прокурори твердили: в нинішніх умовах й навіть не можна в подальшому працювати...

— Так, у всіх розповідях — текст свята правда. Раз у тім, що колишні керівники Генеральної прокуратури України практично розвалили діючу систему військової прокуратури. Твердили, ніби вона військовим не потрібна. І хоча справжні факти — правозахисники проти цього повставали, його голосу не почули. Скажімо, військовий прокурор Західного регіону генерал-майор Юстич В. Мельник звернувся з цього приводу в численні державні інстанції, але на його звернення ніхто не зважив. І як наслідок, найбільш досвідчені військові юристи пішли з армії працювати до інших правових структур. А ми лишилися, як мовляв, біля розбитого корита. Хоча тепер військовий прокурорський службу знову ухилили, у 11 штатному розписі має бути 484 спеціалісти, на сьогодні їх лише 300. З них слідчих — 88. А на них покладають такі основні функції: нагляд за додержанням законів України органами військового управління, військовими об'єднаннями, з'єднаннями, частинами і підрозділами, установами і військовими начальниками закладами, службовими особами Збройних Сил, Прикордонних військ, Національної гвардії, Управління державної охорони, Служби

безпеки та інших військових формувань України. Уявляєте, скільки обов'язків! Місячне навантаження на одного військового слідчого нині у 5 разів перевищує обсяг роботи такого ж працівника територіальних органів прокуратури. А ви питаєте, куди дивитися військовий прокурор. Він з ранку до вечора, а нерідко і вночі не має коли вгоду гідати. А це проблема — вибачити на місці події, щоб провести розслідування. — то маємо на увазі, що пального. Військовий слідчий безперервно іпнує, рапорти про злічення зброї, а заміняти їх нічим — в Україні немає жодного навчального закладу, який готував би спеціалістів для військових прокурорів.

І все ж і в цих умовах люди працюють, наполегливо відстоюючи законність і правопорядок у молодому війську суверенної України. Торік розслідувано і направлено до судів на 36 відсотків кримінальних справ більше, ніж за такий же період раніше. Проводяться цілеспрямована профілактична робота у військах. Користуючись нагодою, хочу через газету Верховної Ради сказати бачим військовикам: військова, прокурорська служба робить все від неї залежне, щоб забезпечити правовий захист їх самих. Водночас закликаю всіх співробітників військових прокуратур у теперішній скрутній ситуації всіляко посилювати правовий нагляд, твердо стояти на захисті законів нашої держави.

Погодьтеся, не дуже оптимістична була наша розмова з заступником Генерального прокурора України. У світлі наведених фактів про сьогоднішні військовиків постане сумна картина. Знову перечитую в «Голосі України» кореспонденцію «Наша злочини — казарми» і вийде про те саме. Можливо, просте до кінця не розбирається з нинішнім становищем у військовій прокуратурі й не зовсім розважливо критикує, як він пише, «чужинців» у прокурорському кірсі. А військовий працівник, зважно вивчаючи факти, не сади сласати руки.

Кримінально-ка ситуація у військах України справді кричуща. І тут, на мій погляд, самим прокурорським наглядом не обійдеться. Видно, не спрацює, як належить, виховна і соціальна робота по боротьбі з криміналом та інших військових формувань. Навпевно, потрібні чіткі скоординовані дії керівників усіх військових служб, щоб приборкати рогузак анапопорушників, настійно утвердити в армії торжество військового Статуту і солдатської Присяги. Не завадить сказати з цього приводу своє тверде слово і Головнокомандувачу Збройними Силами, Президенту України. Адже кримінал — і в армії кримінал.

Володимир ЧЕРКАС.

Вибори-94

Про підсумки виборів народних депутатів України, які відбулися 27 березня 1994 року

Повідомлення Центральної виборчої комісії

Розглянувши протоколи та інші матеріали окружних виборчих комісій про результати виборів народних депутатів України, Центральною комісією повідомляється:

Вибори народних депутатів України відбулися 27 березня 1994 року у всіх 450 виборчих округах. З 5839 кандидатів у народні депутати, висунутих виборцями, партіями, трудовими колективами і зареєстрованих окружними виборчими комісіями, у день виборів балотувалося 5600 кандидатів.

Від спеціальних виборців для виборів народних депутатів України було внесено 38.015.205 громадян України, в голосуванні взяло участь 28.744.296 чоловік, що становить 75,61 відсотка.

Встановлено, що з числа кандидатів у народні депутати України, які балотувалися на виборах, у кожному з 49 виборчих округів один з кандидатів одержав більше половини голосів виборців, які взяли участь у голосуванні, і згідно зі статтею 43 Закону про

вибори обрані народними депутатами України. Відповідно до статті 14 і 44 виборчого закону всі вони зареєстровані Центральною виборчою комісією.

У Солонянському виборчому окрузі №105 (Дніпропетровська область), де балотувалося два кандидати і жодного з них не було обрано, у строки, визначені статтею 48 виборчого закону, будуть призначені повторні вибори.

У 400 виборчих округах, де балотувалися більше двох кандидатів у народні депутати України і жодного з них не було обрано, відповідно до статті 46 Закону про вибори за рішеннями окружних виборчих комісій призначено повторне голосування на 2, 3, 9 і 10 квітня 1994 року.

Повторне голосування 2 і 3 квітня відбулося у 34 виборчих округах.

У Центральній виборчій комісії по виборах народних депутатів України

6 квітня відбулося чергове засідання Центральної виборчої комісії, на якому розглядалися ІТ.Ємець зробив повідомлення про підсумки виборів народних депутатів України, які відбулися 27 березня 1994 року в 450 виборчих округах.

Розглянувши протоколи окружних виборчих комісій, Центральна виборча комісія відповідно до статті 14 і 44 Закону про вибори зареєструвала 49 народних депутатів України, обраних 27 березня 1994 року.

У Солонянському виборчому окрузі № 105 (Дніпропетровська область), де балотувалося два кандидати і жодного з них не було обрано, у строки, визначені статтею 48 виборчого закону, будуть призначені повторні вибори.

Повідомлення про підсумки виборів у цілому по Україні буде опубліковано в газеті «Голос України» та оголошено по телебаченню і радіо, список обраних народних депутатів України буде опубліковано в пресі.

На засіданні комісії також відзначалося, що у 34 виборчих округах 2 і 3 квітня проведено повторне голосування. В результаті в 29 округах обрано народних депутатів України. У п'яти виборчих округах жоден з кандидатів не одержав необхідної кількості голосів і не був обраний депутатом. В цих округах у встановлений законом строки будуть призначені повторні вибори.

Як підкреслювалося на засіданні, підготовка і проведення виборів здійснювалися гласно і відкрито. На засіданнях виборчих комісій, при реєстрації кандидатів, під час голосування, при визначенні результатів виборів по округу були присутні довірені та уповноважені особи кандидатів, представники від партій, трудових колективів, позапартійних комітетів виборців, засоби масової інформації.

(Закінчення на 5-й стор.)

Хто завадив акціонери стати капіталістом?

Повна управління маркетингової діяльності в банківських структурах повинна передувати з потребою посилити стимулюючу роль банків у розвитку вітчизняної економіки. В комерційному агропромисловому банку «Україна» це управління очолює Семен Мороз, з яким зустрівся наш кореспондент образу по закінченні річних зборів акціонерів азобанку.

— Семене Хомовичу, ваша установа справляє-таки враження: 784 відділення в усіх областях, які обслуговують понад 200 тисяч підприємств і організацій, за минулий рік ваш статутний фонд збільшився у 25 разів і досяг 178,2 мільярда карбованців. Через системи вашого банку держава розміщує кредити та фінансування агропромислового комплексу. Але, здається, акціонери вашого банку торік це мало потішило...

Приймаючи, цього вони не приховували на зборах акціонерів. Так сталося, що цілієві державні кредитні лінії, які, до речі, становлять 60 відсотків усіх кредитних віддаєнь банку, не дозволили торік успішно виконати тридцять завдання — забезпечити клієнтам надійний захист від інфляції, високу ліквідність власної заборгованості перед ними і прибутковість банківської діяльності, без чого неможливе примноження капіталу акціонерів. Скажу відверто, торік ми уникнули шкідливого банкрутства тільки завдяки своїм значним масштабам і великій кількості фінансових операцій. І попри те,

зорічних кредитів уряд подає до серпня, оскільки кредити не повертаються. Усе це свідчить про відсутність коштів для проведення всесвітньо-польових робіт. Чи, може, банк має більш оптимістичну інформацію?

— На жаль, не має. Ці ж шість кредитних ліній, які були відкриті минулого року, діатимуть і цього року. Від 21 березня встановлюється єдина ставка у 50 відсотків річних по кредитах, наданих за рахунок централізованих джерел заготовленим організаціям, промисловим підприємствам системи хлібопродуктів, цукровим заводам та підприємствам олійно-жирової промисловості. Але гроші потрібні не завтра, а вже сьогодні.

За попередніми розрахунками і на основі заявок господарських органів, що вже надійшли, потреба у короткострокових кредитах на 1 квітня становила близько 30 трильйонів карбованців, а на 1 липня — досягне 40 трильйонів карбованців.

— Семене Хомовичу, навіть тоді, коли кредити видаються, сільськогосподарські ці вчасно не погашають. Конфліктні ситуації з підприємствами торгівлі з'являються. Чи немає тут причинного зв'язку?

— І величезний зв'язок. На своєчасне повернення кредитів негативний вплив справляє передусім затримка розрахунків між товаровиробниками і підприємствами держ-

торгівлі. Попри Указ Президента України про відвантаження продукції покупцями тільки за умов попередньої оплати, підприємства хлібопекарської, м'ясо-молочної та пивобезалкогольної промисловості вимушені реалізувати свою продукцію, бо вона швидко сееється. Більш того, місцеві держадміністрації, трапляється, тиснуть на товаровиробників, щоб вони не застосовували до споживачів штрафні санкції за прострочення платежів...

— А що ви можете сказати про довгострокове кредитування господарств?

— Через це банк не може задовольнити заявок клієнтів на суму близько 2,5 трильйонів карбованців. Тут і заявки на фінансування нових технологій, розширення і оновлення діючих виробництв... Тим часом установами банку за рахунок централізованих коштів торік введено в дію 6700 об'єктів на загальну суму 270 мільярдів карбованців, здійснювалося фінансування близько 10 тисяч будів агропромислового комплексу з обсягом понад трильйон карбованців капіталовкладень.

— Семене Хомовичу, а чи багато втратить держава, якщо вже сьогодні надати право сільськогосподарству розпоряджатися своєю продукцією і встановлювати на неї ціни самостійно?

— Думаю, що нічого не втратить. Навпаки — здобуде. Зрештою, яка різниця, де продавати молоко чи м'ясо — в Києві чи в Дніпропетровську? А ціни відрегулює споживчий ринок набагато краще і швидше, ніж це робить уряд.

Замісав Сергій ВЛАД.

Думка вченого

Право на свободу почуттів і вибору

Відпалає багати, відстраждала «Просто Марія», виборола своє життя Ракель... Герої мелодрам володіли почуттями мільйонів наших співвітчизників, зачепили найпоширеніші струни душі. Але чому? Над чим роздумує психолог?

З початком чергової серії часопис покорили робочі місця. Виступили «на Марію»! Мої колеги, котрі працюють у психіатричній лікарні, розповідають дивовижні речі. Нині, коли хвороби майже нічим лікують, єдиним ефективним засобом впливу на їхню поведінку стали серіали.

Чого шукали громадяни — здоров'я і хворі, щастя і не дуже — у цих фільмах? Яка потужна сила емоцій і з екрану! Щоб з'ясувати це питання, я провів невеличке опитування серед кількох десятків студентів одного з київських вузів. Чому Ви дивитесь або чому не дивитесь теле-серіали на зразок «Просто Марія»? Чому їх дивляться Ваші знайомі? — такі питання було поставлено юнакам і дівчатам. Пояснення зосередилися навколо трьох основних причин.

Головне те, що ці фільми дають змогу відпочити, відволіктися від повсякденних клопотів, розслабитися, заглянути в інший світ. Сьогоднішнє життя дає так мало нагод для позитивних переживань, що кожна радісна подія у серіалі набуває для людини явища особисто значущої радості, стає ніби позитивною часткою її життя.

Друга причина, аналізана опитаними, полягає в тому, що в серіалах показується красиве життя: красиві люди, красиві стосунки між ними, красива природа, красиві помешкання, красивий одяг. Все красиво. Усе не так, як у нашій щирій буденності.

Нарешті, багатом, виявляється, було просто цікаво. Цікаво стежити за розвитком сюжету, за поведінкою героїв. Цікаво, що буде далі, чим все закінчиться.

Виявлює досить різницю між тим, як оцінили опитані причини «свого» власного інтересу до серіалів і причини інтересу інших. У відповідах про особисте сприйняття наголошувалося на життєвості фільмів, відображенні у них реального життя. А що до інших — відзначалася здатність картин викликати різноманітні переживання — радості і смутку, обурення і співчуття. Тобто своє власне прагнення до переживань усвідомлювалося значно меншою мірою і здебільшого пояснювалося якимись іншими чинниками.

Те, що дають нам — коли не всім, то, принаймні, багатьом — є мелодраматичні серіали, мої колеги визначають як компенсаторну функцію мистецтва. «Просто Марія», «Ніхто, крім тебе» забезпечили психологічну заміну трудових та прикріпних життя, створили можливість своєрідної втечі від несприятливих, грубої, безпечної, обридлої дійсності.

Не треба думати, що це тільки ми любимо такі фільми з причини своєї нещасності. У всьому світі подібні мелодрами мають успіх, тільки де більший, де менший.

І звідси, любимо, можемо висувувати періодичні уроки. Серіали — це урок «масової культури». Тієї самої культури, яку так довго зневажали наші колишні ідеологи, намагалися переконати і нас усіх, і самих себе, що радянській людині це не потрібно, шкідливо.

Виявляється, потрібно, ще й як потрібно. Значить, насправді культура за рівня художнього осмислення і якості не може конкурувати з культурою елітарною. Але ж не можуть усі враз стати елітними. Та те вона й еліта, щоб вирізнятися серед загалу і творити духовні зразки вищого рівня.

Другий урок полягає, мабуть, у тому, що серіали потужно працюють на утворення індивідуальної свободи, виявляють увагу і повагу до людської особистості, до її неповторності.

Цього багато у фільмах, про які йдеться. Кожний герой, як ми бачимо, має право на своє власне життя, має право жити, переживати і сприймати так, як він сам вважає за потрібне. Єдине обмеження — це права та інтереси інших людей.

І навіть у тому, що комує подобається, а комує не подобається серіали, що хтось дивиться, а хтось інший не дивиться й, також бачиться нагода для утвердження свободи — свободи вибору. Тепер лише ми самі вирішуємо, що читати, що слухати, що дивитися.

І звідси — третій урок, який я назвав би уроком толерантності. Ми поступово вчимося визнавати за людьми, які нас оточують, право на власну думку, на власні переконання, на власні смаки. Можна сперечатися, доводити, захищати свої та спростовувати чужі погляди. Але не можна вимагати, щоб хтось інший думав так само, як ми, щоб чинив саме так, як хочеться нам.

Вадим ВАСЮТИНСЬКИЙ,
кандидат психологічних наук, оглядач Укрінформ.

Кобзарівна

творчий хист грудною спілу, непересечених зразків якого так багато у народній пісенній творчості. Чудовою школою для артиста стала багаторічна робота у відомому фольклорному ансамблі «Славутич», керівником вокальної групи якого її згодом довелося стати; навчання у Донецькому музично-педагогічному інституті.

Так народилася новий сценічний образ, нова манера жіночого співочого звуку. Свою концертну програму Л.Скоропадок назвала «Вечір у паї Любо».

У ній — духи, історичні пісні, балади, народні і власні твори, романси. З нею вже познайомили жителів Чернівців, звідси співачка родом, Рівного та інших міст Західної України, Кривого Рогу.

І кобзарська філософія мудрості у поєднанні з жіночою емоційністю, скульптурна чеканність рис, неповторний тембр голосу нікого не залишають байдужим.

На зйомку: співає Любова СКОРОПАДОК.

Фото Анастасія КРАСНОЖОНА.

ЧОРНИЙ ДЕНЬ ЧОРНОГО РИНКУ

Якщо років десять тому приїжджай до Запоріжжя відомі старі обов'язково побачити Дніпрозес імені Лєніна і побувати на легендарній Хортиці, то останнім часом гостей мав до себе базар «на Ангеленко». Тут, прамісничо від проспекта Лєніна і до самісного козла на центральній колодесі базар (куди так там московського Арбута), можна було купити все, що заманеться. Одним словом, «барахолка» правила ба.

...У понеділок для неї настав чорний день: рішенням міськвиконкому з четвертого квітня стихійний ринковий базар на вулиці Ангеленко та Гоголя закрито й «переведено» на нове місце, підготовлене заздалегідь. Оскільки власники торгових киосків та павільйонів не прихилилися до поради міської влади й не прибрали їх зачасно, мусили «допомогати» пра-

цівники міліції (ніші і на комах) та гвардії, авторитани та напхані автомобілі. Та якщо до стражів порядку — жодної претензії: лише почало сіріти, вони вже взяли в кільце торгові ряди, а згодом, коли зібралось, немов на пожежу, близько двох тисяч комерсантів, спокійно і розсудливо «правила поведінки», то автоританти лише не зрівняли «великого переселення» — і прибули пізно, і техніки в потрібній кількості не забезпечили.

Додало лишень, що завісники «барахолки» недооцінили серйозності наміру міської влади. Бажаючи, що й інший мер міста Олександр Гололово дасть «барахолку» про необхідність позбутися розпалілки антисанітарії в центрі міста не піде. І прогадали...

Володимир ДУПАК.

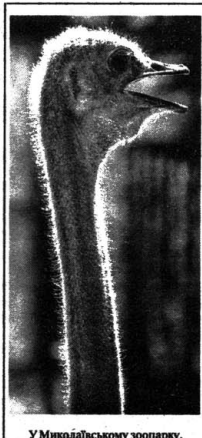
Запоріжжя.

Ми не королі, але музику любимо

Відомий музикант-гітарист Петро Полухін знову радує киян і гостей міста новою концертною програмою, складеною з музичних творів іспанських композиторів. Таких, як Гаспар Санз, Фернандо Сор, Федерико Торрора, Ісак Альбеніс та інших. Це вже десята програма, з якою київський музикант виступив в Будинку органної музики. А до того були (і залишилися на концертних афішах) італійська музика, духовна, віртуозна і навіть та, яку колись люблять королі.

Цікаво, що разом з Петром Полухином на сцені дедалі частіше з'являється його донька Марія — студентка Київської консерваторії. Правда, на відміну від батька, вона вибрала скрипку.

Роман ВАТРИЧ.

У Миколаївському зоопарку.
Фото О. КРЕМКА.

Інвестиції оздоровлять довкілля

На Буковину навідалися представники Міжнародного банку реконструкції та розвитку. На прийомі в обласній адміністрації гості вели мову про фінансову допомогу, яка може бути надана з кінцею боку в рамках широкої інвестиційної програми.

Сторони зійшлися на тому, що перша валютна ін'єкція бу-

де зроблена для удосконалення мережі очисних споруд обласного центру, оскільки її знешчє обладнання вже не в змозі якісно переробляти міські стоки, що негативно впливає на природу, зокрема спричинює інтенсивне забруднення річки Прут.

Василь БАБУХ.

Чернівці.

Будемо дружити фірмами

Високоякісні продукти харчування, товари побутової хімї, косметика, тканини запропонували черкаським споживачам 30 угорських фірм, що відкривали у Черкасах виставку «Угорщина-94». Близько 25 українських державних

і приватних підприємств підписали з угорськими партнерами угоди про співпрацю. Організувала виставку фірма «Черкаськзоноінтер-віс».

Ілля ТИТАРЕНКО.

10 БЕРЕЗНЯ — ДРУГИЙ ТУР ГОЛОСУВАННЯ КОГО Ж ОБЕРЕМО?

«Є загроза, що терези хилитимуться вліво.

Це теж погано»

В.КРЕМІНЬ: — Перший і частина другого туру виборів до Верховної Ради України заслуговують позитивної оцінки. Ціла низка аспектів підтверджує такий висновок. На мою думку, понад 300 депутатів буде обрано, тобто може бути практично двінадцять Верховна Рада.

Втім, деякі останні дії влади можуть негативно позначитися на результативності другого туру. Зокрема, це призначення представника Президента в Криму. Не оцінюючи цей факт і саму призначення людини, в цілому враження в Криму від цієї акції буде негативне, і це може вплинути на результати голосування.

75 відсотків тих, хто прийшов на вибори, засвідчують, що в Україні сідні громадяни переважають цілісності неонацистських мирних реформ і виходу з кризи.

Можна говорити й про те, які цінності найбільш підтримані в першому турі. Я назвав би такі: перше — це боротьба із соціальною несправедливістю; друге — це боротьба із злочинністю і мафією; третє — це ностальгія за минулим; четверте — вимоги зміни; п'яте — жорстка критика нинішніх Верховної Ради і Президента України. Ці цінності й були в основі програм тих кандидатів в народні депутати, які перемогли в першому турі. А люди це вірять, що через легітимі влади й політичні механізми можна домогтися потрібних соціально-економічних змін. Правий національний центр змістився до правого полюсу (іскарено про це, скажімо, свідчить те, що С.Хмара переміг М.Гориня в першому ж турі), а центр лівий — до лівого полюсу, до комуністів.

Очевидно підтвердилось й те, що в новому парламенті, окрім його полярного складу, буде даватися значна й регіоналізм. Річ у тому, що в нинішньому парламенті, хоч би як ми іронізували з приводу «групи 239», виступили Компартії були силою, яка цементавала владу України. Інша річ — на якій платформі це робилося, а лівістські й доцентрі комуністи не йшли на такий розрив України, як на це можуть піти крайні сили, обрані сьогодні.

Підтверджується, на жаль, і те, що Україна має роз'їданий населення. Той факт, що протягом століть Україна не була державою, а її територія була розривана між різними державами, призвів до формування ментальності, як істотно відрізняються одне від одного. Тож прагнення федералізації було однією з ідей, яка знайшла підтримку під час виборів. Ця проблема назрала, але вона — проблема майбутнього парламенту.

Характеризуючи обраних, хочу сказати, що це або люди з чіткими політичними позиціями, або люди відомі в Україні. Останні — це зокрема Л.Кучма і І.Плюш, перші — це або націонал-демократи або комуністи, які не відомі широкому загалу, але були підтримані як представники певних політичних сил.

М.КОЗЮБА: — Щодо зрушень, то вони помітно відбулися вліво. Причини цього різні: від того, що проголосували «за кобасу», до того, що пасивною виявилася молюда, а голосували представники старшого покоління, схильного до цінностей «лівиани». Інколи посилюються й на авторитарну культуру нашого народу. Але, на мій погляд, причини багаті складніші. Я думаю, що можна зробити такий висновок: перемогла не так ідея комуністична чи соціалістична, не так ностальгія за минулим, як, по-перше, наш недовірливий такий званий перехід до ринкових відносин. На мій погляд, наше керівництво обрало найлегший шлях цього переходу, а саме: усунення держави від регулювання відносин, незважаючи на те, що в нас не створене громадянське суспільство, немає механізмів розвинутої ринкової саморегуляції, які могли б підтримати державу.

«Попередній підсумки виборів. Тенденції подальшого політичного й економічного розвитку в Україні» — ось тема дискусії «Круглого столу», засідання якого відбулося днями в редакції газети «Голос України».

Це була спроба проаналізувати ситуацію, оперуючи попередніми даними першого і частково другого туру голосування, спрогнозувати подальший перебіг процесу обрання народних депутатів України, а також зафіксувати в майбутні: який же буде наш український парламент, обраний громадянами вже незалежної країни.

Отже, представляємо учасників «Круглого столу».

Микола КОЗЮБА — доктор юридичних наук, професор Київського університету імені Тараса Шевченка, завідувач кафедри теорії і історії держави і права.

Василь КРЕМІНЬ — заступник директора Національного інституту стратегічних досліджень, доктор філософських наук.

Михайло ПОГРЕБІНСЬКИЙ — керівник Київського центру політичних досліджень і конфліктології.

Володимир СЕЛІВАНОВ — директор Центру досліджень проблем підприємництва і менеджменту АН України, академік Академії підприємництва і менеджменту України, доктор юридичних наук.

Сергій ТЕРЬОХІН — виконавчий директор Фонду підтримки ринкових реформ.

Валерій ХМЕЛЬКО — завідувач кафедри соціології Університету «Києво-Могилянська Академія», професор, доктор філософських наук.

По-друге, усунення відбулося, попри те, що держава є на 90 відсотків власником загальнодержавного майна. І першине нагромадження капіталів, справді, відбулося за рахунок привласнення загальнонародної власності спритними ділками і мафіозними структурами.

Значення на виборих мали й завищені сподівання на державу. Річ не в спожирацьких настроях людей, а в тому, що вони справді не зникли до такої ситуації, до того, що держава залишила їх сам на сам з ринковою стихією.

Велику роль зіграло й зuboжіння населення.

С.ТЕРЬОХІН: — Щодо «лівиани», то я не робив би таких висновків, бо після першого туру голосування тільки 14 кандидатів відверто «ліві». Тільки другий тур покаже їхню впливовість.

Враження від виборів, зокрема в Галичині, де я був, в нашому інтелектуальному П'ємонті, таке, що народ керувався двома чинниками. По-перше, це спожирацькі настрої. Мені здається, що цей парламент обирають спожирачі. По-друге, це, на жаль, брак відчуття демократії в нашому суспільстві, надто мало минуло часу від зламів тоталітарної системи. Прості люди пов'язують вибори до парламенту з виборами людей, які матимуть певні привілеї і керуватимуть народом.

Крім того, значна пасивність виборців, які стверджували: «Кого не обери — нічого не зміняться».

А значний вплив «лівих» сил зумовлений, по-перше, тим, що нинішній уряд і парламент не зуміли створити в суспільстві критичну масу незалежних від держави приватних власників, не провели ідей фінансової незалежності від державного сектора економіки.

Проблема влади полягала не в тому, що вона залишила людей у ринковому хаосі, а в тому, що вона заважала людям адаптуватися до ринку.

Проте я не драматизував би перемогу «лівих», бо вони за своєю природою не є тим класичними комуністами чи соціалістами, як ми це розуміємо. Вони, підтримуючи ідеї соціального захисту людей, де в тому підтримують і ідеї ринкового розвитку, хочуть приватизації, залучення коштів від неї на соціальний захист, зміни бюджетної політики, досконалішого й кращого розподілу видаткової частини бюджету першочергово на освіту, медицину і вже потім на вулгулі чи хімічну промисловість. Хоч би як закінчатися вибори, ми матимемо в парламенті сили, здатні здійснити ринкові зрушення.

В.КРЕМІНЬ: — Згодний з тим, що ми не можемо судити вибір народу. Такий народ, і він обирає того, кого вважає за потрібне.

Серпневі події 1991 року але пожартували з національно-демократичними силами. Обставини надіслали їх на таку вулицю, на якій вони в свідомості українського народу не змогли закритися.

І навпаки, ідеї, що більше спонівували в Східній і Центральній Україні, загалом ліди, які два роки поспіль голови попелом, тільки сьогодні повертаються. Є навіть загроза, що терези знову

сильно підуть вліво, — це теж погано. Націонал-демократи мають відігравати роль там, де їх підтримують люди. Це — перше.

По-друге, я не згодний з тим, що у виборів панували спожирацькі настрої. Спожирач — це чудово, це позитивно, властиво для людини.

А щодо браку демократії, то не створюймо нових міфів. Давайте ставитися до того, що Україна та її народ є такі, які є. Єдиний шлях зберегти Україну, якнайвидніше забезпечити її прогресивний розвиток — це створити такі умови, які задовольняли б саме сьогоднішнього пересічного громадянина. Ми не повинні одягати на Україну ту маску демократії, яка не відповідає б сутності нашого народу. Політична система має відображати ментальність сьогоднішнього населення України.

«Центристські сили найбільш розпорошені»

С.ТЕРЬОХІН: — Ідеї націонал-демократії тепер, на жаль, отожденоються з націоналізмом. Нині націонал-демократи стали прагматичними ще само, як, між іншим, і соціалісти. Головна ідея — то є прагматизм. Коли сьогодні націонал-демократ каже, що треба будувати державу, то він на

самперед думає про те, як забезпечити інтереси народу, який живе на цій території.

Мені було дуже дивно, коли в Запоріжжі ми почили терміни, підказаний російськомовним населенням. Нам сказали: слухайте, створюймо якусь партію чи блок, які сповідували б економічний націоналізм. У цьому й полягає головна ідея національно-демократичних сил.

Альтернативою демократії є тоталітаризм. Тож якщо комусь не подобається термін «демократія», то краще про ліберальне суспільство. Але треба забезпечити головне — людина має бути вільною у всіх своїх інтересах.

М.ПОГРЕБІНСЬКИЙ: — Справжній демократ не випритуватиме за народ, за його вибір: чи можна довірити, щоб правили комуністи, чи не можна. Не подобається комуністи — створити партію, котра дієво бороняся б з комуністами, і нехай люди оберуть її представників, скажімо, до парламенту.

Ми сьогодні переживаємо унікальний момент — завершуємо цим виборам певний етап нової історії України. Головний наслідок — це фіксування політичного регіоналізму.

Процес регіоналізації завершиться тим, що в Західній Україні матимемо країну в країні з малим ринком західного аракса, бо люди там давно до цього готові. Ринок — це природний стан більшості тамтешнього населення.

На жаль, у переважній більшості регіонів України люди не готові до ринку. Вибори це показують. Серед обраних багато тих, хто, скажімо, відверто називає себе комуністом старої школи і не соромиться цього. Цим ми відрізняємося, приміром, від Литви, Болгарії, Польщі, де теж перемогли колишні комуністи. Але їм соромно називати себе комуністами, для них це скомпрометоване поняття, і населення проголосувало за них. А в нас люди проголосували за зміст того поняття, за те, що, здавалося б, давно себе скомпрометувало.

Я тільки сподіваюся, що в нашому парламенті будуть цивілізовані комуністи.

В.КРЕМІНЬ: — А чи не вважаєте ви, що комуністичним дехто називав себе, щоб завоювати симпатії виборців. Так, брехня на благо... А скільки неправди вийшло... Адже компартія Росії теж стає на соціалістичні рейки, але називається компартією.

В.ХМЕЛЬКО: — Більшість виборців керувалася дуже короткими визначеннями — комуніст, соціаліст, рухувач. Так, партійність входить в наше життя, але з «чорного» входу. І це небезпечно. Я не стверджував би, що перевагу мають одержати представники соц- і компартії. Вони матимуть велику кількість місць у парламенті, але не 239, як було досі. Ми попереджали: якщо національно-демократичні сили, виступаючи за ринкові реформи, розвиток приватного підприємництва, одночасно висуватимуть гасла «Геть із співдружності», «Геть від економічного союзу», «Захристі кордонів з Росією», то не використати саме рожево-червоні сили, і вони матимуть більшу підтримку. І тут важливу роль можуть зіграти центристські сили, куди

входять і ПДВУ, і Трудовий конгрес, і Партия справедливости, здатні об'єднати прогресивні сили. Їхня мета — не політичні амбіції, а економічне облаштування незалежної України. Але, на жаль, про них мало знають. Держава зробила все, щоб нові сили не дали про себе знати. Комуністи і Рух вже заявили про себе. А от щодо соціальної демократії, ліберальної демократії, даруйте, про це більшість виборців не має жодного уявлення, бо це цілком нові сили, котрі позавалили можливості донести свою позицію до масового виборця.

Два слова про політичний регіоналізм. Дослідження останнього року спільно з колегами з університету Джонса Хопкінса показали, що в Україні фактично є три культурно-етнічні групи. А саме: українськомовні українці — 40 %, російськомовні українці — 33 %. Жодна статистика цього не відбиває, тільки безпосереднє опитування людей, і є 21 % російськомовних росіян, 5 % інших різних етнічних груп. І от нині йде боротьба — а ким же будуть російськомовні українці: чи визнають їх українськомовні українці чи об'єднують з ними, у такому разі матимемо незалежну державу.

СТЕРЬОХІН: — Тут справи багато простіші, ніж мовні, етнокультурні відносини. Це ставлення до розподілу прибутку між різними регіонами по-різному. Дивіться, який парадокс. Найбільша частка лівих сил у регіонах, які насичені промисловістю і заробляють понад 70 % національного доходу України. Ім, здавалося б, ідея ринку має бути цікавою, бо вони нагромаджують прибуток. Але вони обирають людей, котрі за своїми зовнішніми ознаками є опонентами правих. З другого боку, Захід і Центр України голосують за людей, котрі виступають відверто за ринок. Але вони не мають регіональних можливостей нагромадити великі суми. Треба пам'ятати, що даром України нічого нічого не дасть, не відкриють перед нею і ринки збуту, нехай би ми уклали будь-який економічний союз, навіть міжгалактичний...

Оберіть здатних на компроміс професіоналів

В.СЕЛІВАНОВ: — Я хотів би зупинитися на питанні культури влади, яка має з'явитися. Зокрема, професіоналізм, який є невід'ємною частиною культури влади. Нам з професором Козюброю довелося брати участь у так званому законодавчому процесі становлення незалежної України — розробленні проектів Декларації про державний суверенітет, Закону про економічну самостійність, Закону про мови.

З часу прийняття Декларації про державний суверенітет України відбулися певні конституційні зміни. Ухвалено близько 20 законів, якими внесено понад сто різного роду змін і доповнень до чинної Конституції України.

Але, попри всі зміни і доповнення, треба визнати, що сьогодні фактично зберігає чинність Конституція УРСР 1978 року, тобто Основний Закон, прийнятий за часів, коли Україна була ще союзною республікою у складі Радянського Союзу. В цьому саме й полягає суть конституційної кризи як важливої складової системної суспільної кризи в Україні. В сучасних умовах розбудови самостійної держави, формування якісно нових соціально-економічних відносин суспільство, держава, її громадяни реально функціонують без Основного Закону незалежної держави — Конституції України. Нинішній склад Верховної Ради показав свою неспроможність ефективно впливати на конституційний процес і, зрештою, ухвалити нову Конституцію України. А спроба пристосування Конституції УРСР 1978 р. до нових історичних умов шляхом внесення до її змісту окремих поправок і доповнень без забезпечення комплексних заходів економічного, політичного, юридичного, ідеологічного тощо характеру нічого, окрім суперечностей, у державне управління суспільством не принесло.

Сьогодні, на жаль, жодна з владних структур належно не конституційована, правовий статус чітко не визначено, так само як обсяг компетенції.

Конституційна криза логічно обумовила кризу законодавчу. За час роботи Верховної Ради України XII скликання прийнято понад 350 законів України і 1030 постанов (не рахуючи указів Президента України, постанов і декретів Кабінету міністрів України).

Безперечно, виконано великий обсяг законотворчої роботи. Але системний аналіз прийнятих законодавчих актів не дає підстав говорити про якусь певну динаміку, науково обґрунтовану, цілеспрямовану законодавчу ефективність. З огляду на загальну кількість законів їх ефективність, дієвість, впливовість на соціально-політичні та економічні процеси дуже низькі.

Інакше й не могло бути. Бо наш парламент не професіональний. І це стосується не так фактичної роботи депутатів на постійній основі, як їхньої фахової підготовки. У нинішньому парламенті України, наприклад, приблизно лише 4 відсотки юристів (21 чол.), половина з них — спеціалісти в галузі кримінального права. Але при цьому 152 депутати з інженерно-технічного підготовкою. Проте щоб писати закони незалежної держави, у Верховній Раді мало бути насамперед фахівці у галузях конституційного права, державного будівництва і управлін-

ня, цивільного права і, безумовно, економісти. Нинішні вибори до Верховної Ради показують, що професійна підготовка майбутніх депутатів залишилась, як у попередніх.

М.ПОГРЕБІНСЬКИЙ: — Політично активні люди, пасивізації з табору демократів, ця головна політична еліта України, прагматика цього табору мають зрозуміти, що для них вибір вільної незалежної України, ринкової, соціально орієнтованої, — це вибір, пов'язаний з компромісом, з тією частковою політичною істеблішменту України, який визнає факт доконченої потреби Української незалежної держави, але ніколи в житті не погодиться з пріоритетом національних цінностей перед загальнолюдськими. Я переконаний, що коли цього кроку вони не зможуть зробити, то Україна просто не буде. Цей крок можуть зробити помірковані політики і з того, і з іншого табору.

В.СЕЛІВАНОВ: — Для тих, хто йде на вибори, є таке побажання: якщо не знаєте людей з морального боку, оберіть професіонала — економіста чи юриста. Тим, хто вже прийде, по-перше, треба підвести серйозну наукову базу під законодавчий процес, інакше ми приречені на дилетантство. Треба наразити ухвалити регламент, який регулював би внутрішню діяльність парламенту. Щодо зовнішньої діяльності, я згоден з Миколою Козюброю, ми тоді ще говорили, після ухвалення Декларації, що потрібно розробити Конституцію. Але якщо сьогодні поставити питання про її ухвалення, то знайдемо в соціальному глухому куті і нічого не розв'яжемо. Але без регламентації державної влади не зможемо зрушити з місця. Бо в нас на порозі — вибори Президента. Щонайменше маємо визначити юридичний статус цього інституту.

М.КОЗЮБРА: — Тоді треба ухвалювати Закон про владу, а це мала Конституція.

В.СЕЛІВАНОВ: — Якщо не введемо в юридичні рамки механізм державної влади, почнеється її параліч. Нині політичні проблеми мають пріоритет над економічними. Ми не можемо зрушити з реформами, з тією самою проблемою приватної власності, бо немає закону про приватну власність. Про яке підприємництво мова?

М.ПОГРЕБІНСЬКИЙ: — Можливо, не слід втручатися парламенту у ці питання, обраний народом Президент і парламент мали б, на мою думку, укласти конституційну угоду, бо вони обидва сильні і вони потенційно центристські, бо обрані народом.

В.СЕЛІВАНОВ: — Через низьку політичну культуру у нас принципи державного управління замінено особами, і відбувається персоналізація функцій. У нас немає Президента, у нас є Леонід Макарович Кравчук. На одній з прес-конференцій журналіст з наміром чи без нього, звертаючись до Івана Степановича, сказав: «Ви як глава законодавчої влади». І сприймається нормально, хоча це нонсенс...

Від двох до чотирьох?

СТЕРЬОХІН: — Щодо того, скільки часу існуватиме обраний парламент. Мені здається, що в нашому суспільстві, коли щось обирають, то надовго. Навіть якщо й будуть внутрішні парламентські кризи чи кризи між парламентом і Президентом, парламент витримає всі чотири роки.

М.ПОГРЕБІНСЬКИЙ: — Думаю, що оберемо парламент і Президента і що вони разом конституційно вирішать чимало проблем влади. Термін існування парламенту визначать у два роки, створять Конституційні збори, видадуть Конституцію, а через два роки будуть нові вибори.

В.ХМЕЛЬКО: — Це дуже приємна мрія. Я хотів би, щоб так було, але це залежить від того, який вибір зроблять через кілька днів виборці. Якщо вони не підтримають тих кандидатів, які стоять на крайніх позиціях — чи лівих чи правих, а підтримають центристів, парламент може працювати майже цілий строк. А ні — то знову якісь політичні сили заініціюють референдум про дострокові вибори парламенту.

В.СЕЛІВАНОВ: — З моєї точки зору, цей парламент проіснує менше, ніж попередній. Бо соціально-економічна ситуація в країні гіршається стрімко, падіння виробництва триватиме. Сам парламент буде вимушений свою діяльність поділити на дві частини: займатися не так ухваленням нових законів, як тим, що розробити в створеному хаосі.

В.КРЕМІНЬ: — Якщо найбільш чинним часом парламент не буде структурований, який за перші півроку не зможе ухвалити ті чи ті серйозні закони, які б визначили майбутнє українського суспільства, він дуже швидко почне втрачати довіру виборців, і тоді його доля буде коротка. Найоптиміальніше, щоб парламент існував два роки.

М.КОЗЮБРА: — Я згоден, все залежатиме не так від розстановки сил, а від того, як швидко зможуть притиратися. ВР минулого скликання притиралася протягом усього строку. В новому парламенті не буде такого часу. Максимум, що можна відвести на компроміси, притирання — півроку.

В.КРЕМІНЬ: — Але то майбутнє подальше. А ближче — післязавтра. Тож, всі — на вибори! Бо парламенту це немає.

Засідання «круглого столу» підготували і провели
Світлана ПИСАРЕНКО, Володимир СКАЧКО.

Знімки Олександра КЛИМЕНКА.

У Центральній виборчій комісії по виборах народних депутатів України

(Початок на 2-й сторінці).

Хід виборів перебував під уважним наглядом майже 500 офіційних спостерігачів від іноземних держав і міжнародних організацій. Зокрема, спостерігачі Європейського Союзу відмітили, що організація виборів була в основному ефективною, персонал виборчих комісій виконував свої обов'язки сумлінно. Ініціативні офіційні представники Організації Об'єднаних Націй відзначили, що жодних серйозних порушень під час виборів не було помічено. Міжнародний республіканський інститут спостереження за виборами до українського парламенту в своїй заяві відзначив «цілковиту, мирну поведінку громадян у період виборчої кампанії».

Офіційним спостерігачам висловлено ряд пропозицій, які, на їх думку, могли б сприяти вдосконаленню виборчого процесу. Ці пропозиції будуть узагальнені і проаналізовані в Центральній виборчій комісії.

На засіданні комісії йшлося також про те, що під час виборів мало місце діяльність організацій, які не зареєстровані у встановленому порядку або не є суб'єктами виборчого процесу. Вони втручалися в роботу ряду округних і дільничних комісій, певною мірою дезінформували громадськість про хід і підсумки виборів, порушували чинне виборче законодавство. Зокрема, чимало осіб самовільно займали місця в дільничних комісіях, так званого позарегіонального комітету виборців України, який не був зареєстрований (заявив на облік) Центральною виборчою комісією.

Під час виборчої кампанії тривалий час діяла не легальна в установленому законом порядку організація «Прес-центр «Вибори - 94» (м. Київ, вул. Хрещатик, 2, «Український дім»). Інформацію про хід підготовки і проведення виборів вона отримувала з недовірених джерел (нерідко — у спотвореному вигляді) і подавала її через засоби масової інформації виборцям. Цією організацією, зокрема, спотворено інформацію про народних депутатів України, обраних 27 березня 1994 року, який скористалася газетою «Голос України», опублікувавши 1 квітня 1994 року список депутатів. У зв'язку з цим окремі члени комісії внесли пропозицію звернути увагу редакції газети «Голос України» на необхідність ретельної перевірки даних з питань, пов'язаних з підготовкою і проведенням виборів, недопустимість перекручень у висвітленні ходу і результатів виборчої кампанії.

Безпідставно репрезентували ці часи передвиборчої агітації незареєстровані організації УНА-УНСО, Демократичне об'єднання «Україна» та його виконавчий виборчий комітет. Виконком Спілки юристів України взяв на себе невластиві йому функції щодо збирання адресованих виборчим комісіям звернень громадян та кандидатів у народні депутати, розгляду питань про додержання виборчого законодавства під час виборів 27 березня 1994 року, прийняття з цього приводу відповідних постанов, які згідно з Законом про вибори не мають юридичного значення.

Під час обговорення йшлося також про недовіду, яку мали місцеві в ході голосування на виборах 27 березня н.р., випливає агітації в цей день за окремих кандидатів у депутати з боку самих кандидатів і груп їх підтримки, про те, що в окремих виборчих округах міста Києва нині здійснюється незаконна агітація виборців за те, щоб вони прийшли на виборчі дільниці для повторного голосування не 10 квітня, а раніше — 6 квітня. Враховуючи ці та інші обставини, вирішено звернути увагу округних і дільничних виборчих комісій на необхідність суворого додержання вимог виборчого закону. Наслідком його порушення може бути визнання виборів по окремих округах недійсними.

Центральна виборча комісія розглянула й інші питання, пов'язані з виборами.

На засіданні були присутні представники від партій, які беруть участь у виборах, офіційні спостерігачі від іноземних держав та міжнародних організацій, представники засобів масової інформації.

Репліка

Хочемо звернути увагу Центровиборчкому

В офіційному повідомленні Центровиборчкому, що подаємо вище, йдеться, зокрема, про те, що «Голос України» скористався спотвореною інформацією прес-центру «Вибори-94», опублікувавши список народних депутатів 1 квітня. Звертаємо нашу увагу також на потребу в ретельній перевірці даних з питань, пов'язаних з підготовкою і проведенням виборів, неприпустимість перекручень у висвітленні ходу і результатів виборчої кампанії.

Ми згодні. Але в самому Центровиборчкому, і зокрема у його прес-центрі, очолюваному В. Шульгою, одержати будь-які дані або перевірити наявні — практично неможливо. Крім офіційних повідомлень від засідань комісії і інформації про зустрічі з послами та зарубіжними спостерігачами, Центровиборчком не подав до редакції жодних даних про хід виборчої кампанії. І навіть в офіційній інформації, підписаній самим головою Центровиборчкому І. Ємцем, трапляються помилки.

Так, у повідомленні від 4 квітня йдеться про те, що в усіх 3 округах, де 3 квітня проходило повторне голосування, вибори відбулися. Обрано 29 депутатів. А трохі далі, у 5 округах... відбулися повторні вибори. Спитати б: у скількох же округах відбулося голосування 3 квітня?

Саме тому в повідомленні, що ми публікуємо сьогодні, Центровиборчком виправляє свою помилку: у 34 виборчих округах 2 і 3 квітня проведено повторне голосування. Отже, помилкається в своїх нечисленних повідомленнях і Центровиборчком.

Утім, одержати дані про округи, в яких 2 і 3 квітня мало відбулися повторне голосування, у Центровиборчкому було неможливо. Чомусь цю інформацію тримали за сім'яма, як, до речі, й іншу.

Валютний курс та інфляція

Інфляція є найбільшим соціальним нестатком, що стікає на Україну. Вона руйнує виробництво, призводить людей праці до злиднів, але водночас зосереджує багатства в руках гендирів, локсирів і шахраїв. Це економічний механізм масового пограбування народу і першого нагромадження капіталу.

Згадаємо, наприклад, як під впливом обмеження комерційної діяльності держприслужництвом заборонили бути застосованими комерційні банківські і навіть змусили забрати свої паї після того, як банки безконтрольно збільшили первісний капітал. І цюку кинули до річки! Банки стали несконтрольованими, збоїлися на локсирському напруженні капіталу. Шорку, коли треба розв'язувати проблему регулювання ціл, нормативні документи починаються із застережень на користь «лібералізації». Тому постанови Кабінету міністрів щодо ціл і в грудні 1992 р. і в грудні 1993 р. призвели до стрибків ціл.

Банки і перекрутки наживаються на інфляції. Тому вони чинять тиск, щоб зрівняти антиінфляційні заходи. Уряд зазнає жорстоких нападів у засобах масової інформації.

Особливо затято палять державне регулювання валютного курсу і контроль над зовнішньою торгівлею. Завдання на всесвідомість у цих сферах характеризують не інфляція, як «антигріз», хоча обидві ці форми держрегулювання застосовувалися і застосовуються в багатьох країнах з ринковою економікою.

Регулювання курсу національної валюти і зовнішньої торгівлі справляє неабиякий вплив на динаміку внутрішніх ціл. Початкові співвідношення валют різних держав залежить від співвідношення ціл на товари, які надходять в обіг. Курс валюти в принципі має бути таким, щоб продавці товару було байдуже, за яку валюту його продавати. Так, якщо ціна тону нафти на ринку однієї держави 100 доларів, а на ринку іншої — 10 тис. рублів, то курс рубля щодо цього товару становитиме 100 руб. за долар. І у середньому щодо всіх мас товарів. Якщо жінти це середнє співвідношення ціл за набором з 140 продуктів США та України, то курс карбованця (за даними на січень 1993 р.) має бути 254 за долар. Це реально вказує співвідношення. То чому насправді курс карбованця набавити некий: у бан-

ках він становив на кінець березня 40 тисяч за долар, на чорному ринку — 43 тисячі? Во розвивається підвищений кон'юнктурний попит на долари.

Ринкові коливання кон'юнктури природні й і нормальні ситуації не надто далеко відхиляються від цінового паритету. Центральні банки і держави можуть погашати небажані відхилення валютними інтервенціями, процентними ставками та іншими економічними методами. Та коли ринковий курс дуже вже відхиляється від свого паритету, він із зростаючою силою чинить протилежний вплив на внутрішні ціли. Якщо курс національної валюти знизився в 1,5 разів і долар збільшився вже не на 25%, а на 381 карбованець, це означає зростаючі ціли. І якщо, також в 1,5 рази. Якщо уряд хоче зменшити вплив імпорту на внутрішні ціли, він має протидіяти падінню курсу національної валюти.

За умова товарного дефіциту й зниження обсягів виробництва курс національної валюти кон'юнктурно знизиться внаслідок підвищеного попиту на імпорту. Державою своїми незграбними (чи то іспіраційними?) діями може спитати роздмухування попиту на імпорту та іноземну валюту. Саме такі наслідки має внутрішня конвертованість, що її запровадив уряд Кучми—Пінзиса. За умов дефіциту товарів вона розвиває попит на іноземну валюту.

Він повинен уряд споглядати гру валютних курсів, як щось недовторжене, коли він хоче загальмувати інфляцію? Ні, він має всіма засобами, в тому числі й адміністративними, гальмувати падіння курсу національної валюти, тобто регулювати курс. Пеня річ, не ціпаючи фундаментального цінового паритету й зважаючи на кон'юнктуру.

Другий важливий канал різкого збільшення попиту на іноземну валюту — це готівковий грошовий обіг. Власники твердої валюти не страждають від інфляції. Оскільки вона більш стабільна, попит на неї зростає. Завдяки цьому прискорюється падіння ціл вітчизняних грошей. Динамізація грошового обігу — це один чинник інфляції.

За рік з часу «лібералізації» валютної політики й відкриття міжбанківської валютної біржі курс долара на П. торгах зріс більш як у 90 разів (з 340 крб. 22.09.92 р. до 31150 крб. 05.11.93

р.). Все це значною мірою впливало на зростання ціл. Ціли підприємств за цей період збільшилися приблизно в 85 разів. Те, що темп падіння курсу валюти випереджає темп зростання ціл, засвідчує, як курс не йде за ціновим паритетом, а тягнє його. Курс має в даному разі кон'юнктурний, навіть спекулятивний характер.

Росія підвищувала ціли на енергоносії, поставивши за мету довести їх до рівня світових. Падіння курсу карбованця багаторазово посилювало вплив імпортованої інфляції. Обов'язковий стрибок курсу, який випіле фінансову катастрофу (з 5970 до 19050 крб. за долар) стався 20.08.93 р. Намагаючись не йтралізувати цей чинник, уряд і НБУ запровадили фіксований курс карбованця. Це було негаче рішення, піддане критичній оцінці. Замість було запроваджено регулювання, тобто сімдесяти мільйонів, курс, а біржові торги зупинили.

Однак, на жаль, заход щодо стримування падіння валютного курсу було якийсь не зовсім послідовно. Замість валютної міжбанківської біржі була дозволено торгівля інавалютою комерційним банкам. Це нібито децентралізація біржі. Знехтувавши інтереси підприємств-експортерів. Вони мають продавати половину експортної виручки за офіційним курсом (12610 крб.), але купувати для придбання сировини, матеріалів і комплектуючих за банківським курсом (37—40 тис. крб.).

Коли Кабінет міністрів обговорював проєкт уряду Президента, пропонувалося чи то застосовувати підприємствами індивідуальні нормативи обов'язкового продажу (залеж- но від характеру й структури кооперованих поставок), чи то продавати експортерам валюту за тим самим курсом, за яким її купували. Але це чомусь в указі не прозвучало.

Подвійний курс завдає експортерам шкоди й викликає в них невдоволення. Пеня кола змусило глумачити його як недовдоволення принципом державного регулювання курсу, хоч це зовсім не так. Це помилка або ж знову зумисна провалина? І не може сказати, але маю підозру, що — перше. По суті, треба заперечувати не проти регулювання курсу, а проти збереження подвійного курсу (хоча б для експортерів). Але громадська думка розпалюється саме проти регулювання.

Непослідовність політики регулювання валютного курсу

полягає ще й у тому, що не зроблено спроби припинити обіг іноземної валюти в Україні.

Гальмування зростання ціл усіма можливими методами — центральні заходи в боротьбі з інфляцією. Справа в тому, що зростання ціл стало вже не наслідком і ознакою інфляції, а причиною, що відтворює її. Зростання ціл збільшує витрати, породжує крах об'єктів коштів і лацючок несплате. Унаслідок — зниження, призупинення виробництва, що призводить до подальшого підвищення ціл. Або змушують поповнювати обігові кошти кредити, які збільшують грошову масу і знову ж таки спричиняють зростання ціл. Хоч би яких антиінфляційних заходів вживали, вони виявляються зменшеними внаслідок підвищення ціл. Тому слід відійти до прямих адміністративних обмежень зростання ціл. І, зокрема, ціли на специфічний товар іноземну конвертовану валюту. Уряд має це і зробити. І це правильно. Слід би тільки відійти від заходів у житті більш комплексно і послідовно.

До примусового державного регулювання валютних курсів вдаються багато як країни. Сьогодні в світі 73 країни прив'язують курс своєї валюти до якогось з твердих іноземних валют, 6 здійснюють гачке прив'язування, використовують ряд показників (до цієї групи може належати й Україна), 8 країн регулюють плаваючі курси. Як бачимо, аж ніяк не всі дозволяють собі ілюзію плаваючих курсів. Своєю економікою треба захистити.

Треба мати волю боротися з кризою. Якщо вдаватися до творчого ремесла, то без неї не подумати.

Треба бути справедливими: сукупністю заходів Ю.Земліньським вдається стримувати темп інфляції. В січні вона становила 19 відсотків, у лютому 13. За попередніми даними, в березні — 9 проти 90 відсотків наприкінці минулого року. Й істотним чинником стабілізації є регулювання валютного курсу. Атаки на валютне регулювання організують ті, хто наживається на інфляції. Це наступ гравців проти народу. Але й урядові потрібно вистіти колективна в купуло-продаж валюти так, щоб не утискати експортерів і не збільшувати попит на іноземну валюту.

Віктор НАЙДЮНОВ,
доктор економічних наук, професор.

Реклама

Інформація про випуск акцій

А. Характеристика емітента

1. Відкрите акціонерне товариство «Олбі-Україна» розташоване за адресою: Україна, м. Київ, вул. П. Лумумби, 46, к. 1206.
2. Органам управління АТ «Олбі-Україна»: Загальні збори акціонерів, Спостережна рада, Правління, Дирекція.

Б. Опис ділової діяльності

Предметом діяльності АТ «Олбі-Україна» є: виробництво та реалізація промислових, споживчих та сільськогосподарських товарів, будівництва, надання послуг населенню, оптова, роздрібна та комісійна торгівля, інвестиційна та інноваційна діяльність, експортно-імпорتنі операції.

АТ «Олбі-Україна» має позитивний баланс господарської діяльності, кредиторської заборгованості немає. Кошти на капіталовкладення на момент прийняття рішення про емісію не

направляли. Адміністративні та економічні санкції органів державного управління і суду, державного арбітражу щодо АТ не застосовувалися.

В. Дані про емісію акцій

Загальними зборами акціонерів АТ прийнято рішення про випуск 1 200 тис акцій, у тому числі: 200 тис простих, 900 тис на пред'явника, 100 тис привілейованих. Загальна сума емісії — 300 млрд крб. Номінальна вартість однієї акції — 250000 крб.

Початок розповсюдження акцій — 17 квітня 1994 р., кінець — 17 жовтня 1994 р. Акції розповсюджуються шляхом відкритої переддлати юридичним та фізичним особам. У рахунок акцій приймають українські грошові знаки та іноземну валюту, цінні папери та інше майно.

Фізичні особи сплачують повну курсову вартість акцій, для юридичних осіб передбачено

Спорт

Гімнастичне свято у Кончі-Заспі

Позавчора на олімпійській базі в Кончі-Заспі під Києвом відбулося свято, в якому взяли участь збірні української гімнастики: олімпійські чемпіони Григорій Місютін, Ігор Коробчинський, Рустам Шаріпов, Тетяна Лисенко, Тетяна Гуцу, а це ціла група їхніх колег. Усі демонстрували чудову майстерність і в нагороду поразу отримували щедрі оплески.

Серед глядачів було чимало ветеранів вітчизняної гімнастики, зокрема легендарний Борис Шахлін, керівники НОКУ на чолі з Валерієм Борзовим, нарешті, посол Канади в Україні Франсуа Матіс.

Яка ж причина того зібрання? По-перше, національна збірна України з гімнастики вирушає на чемпіонат світу до Австралії, який відбудеться в місті Брісбені з 15 по 19 квітня, по-друге, за гроші української діаспори в Північній Америці і національної федерації гімнастики України придбано нові снаряди для спеціалізованого залу на базі в Кончі-Заспі. Отож у нас тепер не гірше, ніж у гімнастичному центрі «Осоро кругло» в Росії. Але нехай краще про нас розповість президент української гімнастичної федерації, олімпійська чемпіонка Людмила Турчищева:

— Це була наша ідея придбати нові снаряди німецької фірми «Мітута». До речі, саме на таких виступають учасники командного чемпіонату світу, який відбудеться у листопаді в Дортмунді (Німеччина). Отож, наші найкращі спортсмени матимуть нагоду добре підготуватися до того відповідального старту. Сорок тисяч доларів виділила наша федерація. А ще сімдесят тисяч — Національний олімпійський комітет України з коштів, які йому передала заокеанська діаспора.

— Людмиле Іванівно, події в Дортмунді — то справа віддаленого майбутнього. Ліпше поговоримо про сьогочасний чемпіонат в Австралії. Розкажіть, будь ласка, про нашу збірку...

— До складу чоловічої команди, яку очолює відомий фахівець Володимир Шаменко, включено Григорія Місютина, Ігора Коробчинського, Рустама Шаріпова, Юрія Ермакова, Володимира Шаменка, Віталія Мариненка. Жіночку очолює Олег Остенко. І тут компанія підібралася з досвідчених майстрів і здібної молоді: Тетяна Лисенко, Оксана Книжжик, Лілія Подкопаєва та Ірина Булакова.

— І на що ж може розраховувати українська дружина?

— Шапками закидати нікого не збираємося, але на кілька медалей можемо розраховувати цілком реально. Якого гатунку? Не забігатимемо наперед...

...Обереком пухлястиків червоних голяшок вручна Людмі Турчищевій голова федерації важкої атлетики України Василь Кулак і сказав:

— Передайте ті квіти тим, що вирушає до Австралії. Торік наша команда побувала на зеленому континенті, де проходила важкоатлетичний чемпіонат світу. Слава Богу, повернулася не з порожніми руками. Бажаємо й вам золота, срібла і бронзи.

Що ж, гадаю, більшість прихильників спорту в країні бажають такого ж своїх чумирок гімнастам.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Лише результати

Футбол. Першість країни. Друга ліга. «Галичина» (Дрогобич) — «Чайка» (Севастополь) — 4:1, «Газовик» (Комарно) — «Войковець» (Керч) — 3:1, «Зірка-Нібас» (Кіровоград) — «Меліоратор» (Каховка) — 2:0, «Дністер» (Заліщики) — «Титан» (Армянськ) — 0:0, ФК «Бориспіль» — «Чорноморськ-2» (Одеса) — 4:0, «Рось» (Біла Церква) — «Таврія» (Херсон) — 0:4, «Нафтохімік» (Кременчук) — «Бахчанськ» (Макіївка) — 2:1, «Явір» (Краснопіль) — «Медіа» (Шахтарськ) — 1:1, «Шахтар» (Павлоград) — «Вагобудівник» (Станислав) — 0:2.

АТ «ОЛБІ-УКРАЇНА»

часткове внесення коштів з повним погашенням вартості переддлатних акцій на момент закінчення строку їх розповсюдження.

Акція засвідчує часткову участь її власника в статутному фонді АТ «Олбі-Україна», надає право управління ним згідно з принципом: «одна акція — один голос» на зборах членів АТ (крім власників привілейованих акцій); дає власникам право на одержання дивідендів. Розміри дивідендів визначають Загальні збори акціонерів.

Придбати акції АТ «Олбі-Україна» можна за адресами:

- м. Київ, вул. Хрещатик, 10 (в приміщенні Київського лоббарду),
 - м. Київ, вул. Червоноармійська, 57/3 (у приміщенні Планетарію, 2 поверх),
 - м. Київ, вул. Володимирська, 46 (ст. метро «Золоті Ворота»),
 - м. Київ, вул. П. Лумумби, 4, 6, кімн. 1206.
- Довідки за телефоном: 268-56-96.

ЗАКОН УКРАЇНИ

ПРО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
САНІТАРНОГО ТА ЕПІДЕМІЧНОГО
БЛАГОПОЛУЧЧЯ НАСЕЛЕННЯ

Цей Закон регулює суспільні відносини, які виникають у сфері забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя, визначає відповідні права і обов'язки державних органів, підприємств, установ, організацій та громадян, встановлює порядок організації державної санітарно-епідеміологічної служби і здійснення державного санітарно-епідеміологічного нагляду в Україні.

Розділ I.

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення основних термінів і понять.

У цьому Законі терміни і поняття вживаються у такому значенні: санітарне та епідемічне благополуччя населення — оптимальні умови життєдіяльності, що забезпечують низький рівень захворюваності, відсутність шкідливого впливу на здоров'я населення факторів навколишнього середовища, а також умов для виникнення і поширення інфекційних захворювань;

державні санітарні норми, правила, гігієнічні нормативи (санітарні норми) — обов'язкові для виконання нормативні документи, що визначають критерії безпеки та, в необхідності, для людини факторів навколишнього середовища і вимоги щодо забезпечення оптимальних як допустимих умов життєдіяльності людини;

небезпечний фактор — будь-який хімічний, фізичний, біологічний чинник, речовина, матеріал або продукт, що впливає або за певних умов може негативно впливати на здоров'я людини;

санітарні та протиепідемічні заходи — діяльність, спрямована на створення безпечних для здоров'я умов побуту, праці, навчання, відпочинку та інших сфер життя і діяльності людини, запобігання виникненню та поширенню інфекційних хвороб.

Стаття 2. Законодавство України про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення. Законодавство України про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення (санітарне законодавство) базується на Основах законодавства України про охорону здоров'я і складається з цього Закону, інших актів законодавства та санітарних норм.

Стаття 3. Фінансове забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення. Фінансування санітарних і протиепідемічних заходів, а також програм забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя, інших програм, спрямованих на профілактику захворювань населення, здійснюється за рахунок державного і місцевих бюджетів, коштів підприємств, установ та організацій, а також позабюджетних коштів.

Органи державної виконавчої влади, місцевого і регіонального самоврядування для забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення можуть утворювати позабюджетні фонди і встановлювати порядок їх формування і використання.

Розділ II.

ПРАВА ТА ОВОВ'ЯЗКИ
ГРОМАДЯН,
ПІДПРИЄМСТВ, УСТАНОВ
І ОРГАНІЗАЦІЙ ЩОДО
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
САНІТАРНОГО ТА
ЕПІДЕМІЧНОГО
БЛАГОПОЛУЧЧЯ

Стаття 4. Права громадян. Громадяни мають право на:

безпечні для здоров'я і життя продукти харчування, питну воду, умови праці, навчання, виховання, побуту, відпочинку та навколишнє природне середовище;

участь у розробці, обговоренні та громадській експертизі проектів програм і планів забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення, внесення

ствами, установами, організаціями та громадянами.

Стаття 7. Обов'язки підприємств, установ і організацій. Підприємства, установи і організації зобов'язані:

за пропозиціями посадових осіб державної санітарно-епідеміологічної служби розробляти і здійснювати санітарні та протиепіде-

мі органи зобов'язані забезпечувати їх необхідними для розробки та здійснення санітарних та протиепідемічних заходів санітарними нормами.

Стаття 8. Закриття прав громадян, підприємств, установ і організацій. Рішення і дії посадових осіб органів державної виконавчої влади, місцевого та регіонального само-

може бути здійснена лише за наявності встановлених для нього гігієнічних регламентів.

Використання в народному господарстві та побуті будь-якого небезпечного фактора хімічної та біологічної природи допускається лише за наявності сертифіката, що засвідчує його державну реєстрацію.

Державна реєстрація небезпечних факторів здійснюється в порядку, що затверджується Кабінетом Міністрів України.

Стаття 10. Державна санітарно-гігієнічна експертиза.

Державна санітарно-гігієнічна експертиза полягає у комплексному вивченні документів (проектів, технологічних регламентів, інвестиційних програм тощо), а також діючих об'єктів та пов'язаних з ними небезпечних факторів на відповідність вимогам санітарних норм.

Державна санітарно-гігієнічна експертиза передбачає: визначення безпеки господарської та іншої діяльності, умов праці, навчання, виховання, побуту, що прямо чи побіжно негативно впливають або можуть вплинути на здоров'я населення;

встановлення відповідності об'єктів експертизи вимогам санітарних норм;

оцінку нових та об'єктів експертизи санітарних і протиепідемічних заходів;

оцінку можливого негативного впливу небезпечних факторів, пов'язаних з діяльністю об'єктів експертизи, визначення ступеня створюваного ними ризику для здоров'я населення.

Стаття 11. Об'єкти державної санітарно-гігієнічної експертизи. Державній санітарно-гігієнічній експертизі підлягають:

проекти міждержавних, національних, регіональних, місцевих і галузевих програм соціально-економічного розвитку;

інвестиційні проекти і програми у випадках і порядку, встановлених законодавством;

схеми, передпроектна документація, що стосується районного планування і забудови населених пунктів, курортів тощо;

проектна документація на введення земельних ділянок, техніко-економічні обґрунтування і розрахунки, проекти будівництва, розширення, реконструкції об'єктів будь-якого призначення;

проекти нормативно-технічної, інструкційно-методичної документації, що стосується здоров'я та середовища життєдіяльності людини;

продукція, напівфабрикати, речовини, матеріали та небезпечні фактори, використання, передача або збут яких може завдати шкоди здоров'ю людей;

документація на розроблювані техніку, технології, устаткування, інструменти тощо;

діючі об'єкти, у тому числі військових та оборонного призначення.

Стаття 12. Проведення державної санітарно-гігієнічної експертизи.

Державна санітарно-гігієнічна експертиза проводиться експертними підрозділами закладів державної санітарно-епідеміологічної служби, а в особливо складних випадках — комісіями, що утворюються головним державним санітарним лікарем.

До проведення державної санітарно-гігієнічної експертизи мо-

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про порядок введення в дію Закону України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення»

Верховна Рада України постановляє:

1. Ввести в дію Закон України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» з дня його опублікування.

2. Встановити, що до приведення законодавства України у відповідність із Законом України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» чинні акти законодавства України застосовуються в частині, яка не суперечить цьому Закону.

3. Доручити Кабінету Міністрів України: до 1 червня 1994 року підготувати і подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції про приведення законодавчих актів України у відповідність з прийнятим Законом України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення»;

до 1 липня 1994 року прийняти нормативні акти щодо застосування Закону України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення», віднесені ним до компетенції Кабінету Міністрів України;

пропозиції з цих питань до відповідних органів;

відшкодування збитків, завданих їх здоров'ю внаслідок порушення підприємствами, установами, організаціями, громадянами санітарного законодавства; достовірну і своєчасну інформацію про стан свого здоров'я, здоров'я населення, а також про наявні та можливі фактори ризику для здоров'я та її ступінь.

Законодавством України громадянам можуть бути надані й інші права щодо забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя.

Стаття 5. Обов'язки громадян. Громадяни зобов'язані: підключатися про своє здоров'я та здоров'я і гігієнічне виховання своїх дітей, не шкодити здоров'ю інших громадян;

брати участь у проведенні санітарних і протиепідемічних заходів;

проходити обов'язкові медичні огляди та робити щеплення у передбачених законодавством випадках;

виконувати розпорядження і вказівки посадових осіб державної санітарно-епідеміологічної служби при здійсненні ними державного санітарно-епідеміологічного нагляду;

виконувати інші обов'язки, передбачені законодавством про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя.

Стаття 6. Права підприємств, установ і організацій.

Підприємства, установи і організації мають право на:

одержання від органів державної виконавчої влади, місцевого і регіонального самоврядування, а також відповідних органів і закладів охорони здоров'я інформації про стан здоров'я населення, санітарну та епідемічну ситуацію, законодавчі, нормативні акти з питань забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення та санітарні норми;

відшкодування збитків, завданих їм внаслідок порушень санітарного законодавства підприєм-

ствами;

у випадках, передбачених санітарними нормами, забезпечувати лабораторний контроль за виконанням вимог цих норм щодо безпеки використання (зберігання, транспортування тощо) шкідливих для здоров'я речовин та матеріалів, утворених внаслідок їх діяльності викидів, скидів, відходів та факторів, а також готової продукції;

на вимогу посадових осіб державної санітарно-епідеміологічної служби надавати безоплатно зразки використовуваних сировини і матеріалів, а також продукції, що випускається чи реалізується, для проведення державної санітарно-гігієнічної експертизи;

виконувати розпорядження і вказівки посадових осіб державної санітарно-епідеміологічної служби при здійсненні ними державного санітарно-епідеміологічного нагляду;

усувати за поданнями відповідних посадових осіб державної санітарно-епідеміологічної служби від роботи, навчання, відвідування дошкільних закладів осіб, які є носіями збудників інфекційних захворювань, хворих на небезпечні для оточуючих інфекційні хвороби, або осіб, які були в контакті з такими хворими, з виплатою у встановленому порядку допомоги із соціального страхування, а також осіб, які ухилилися від обов'язкового медичного огляду або щеплення проти інфекцій, перелік яких встановлюється Міністерством охорони здоров'я України;

негайно інформувати органи, установи і заклади державної санітарно-епідеміологічної служби про надзвичайні події і ситуації, що становлять загрозу здоров'ю населення, санітарному та епідемічному благополуччю;

відшкодувати у встановленому порядку працівникам і громадянам збитків, завданих їх здоров'ю внаслідок порушення санітарного законодавства.

Власники підприємств, установ і організацій та уповноважені ни-

м втручання, а також громадян, якими порушено права підприємств, установ, організацій чи громадян з питань забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя, можуть бути ошкаржені в місячний термін відповідному головному державному санітарному лікарю або в суд.

Розділ III.

ВИМОГИ ЩОДО
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
САНІТАРНОГО ТА
ЕПІДЕМІЧНОГО
БЛАГОПОЛУЧЧЯ
НАСЕЛЕННЯ

Стаття 9. Гігієнічна регламентація і державна реєстрація небезпечних факторів.

Гігієнічній регламентації підлягає будь-який небезпечний фактор фізичного, хімічного, біологічного природи, присутній у середовищі життєдіяльності людини. Вона здійснюється з метою обмеження інтенсивності або тривалості дії таких факторів шляхом встановлення критеріїв їх допустимого впливу на здоров'я людини.

Гігієнічна регламентація небезпечних факторів забезпечується Міністерством охорони здоров'я України згідно з положеннями, що затверджуються Кабінетом Міністрів України. Перелік установ та організацій, які проводять роботи з гігієнічної регламентації небезпечних факторів, визначаються Міністерством охорони здоров'я України за узгодженням з державним комітетом України по стандартизації, метрології та сертифікації.

Державна реєстрація передбачає створення та ведення єдиного Державного реєстру небезпечних факторів, в якому наводяться назви небезпечних хімічних речовин та біологічних чинників, дані про їх призначення, властивості, методи індикації, біологічну дію, ступінь небезпек для здоров'я людини, характер поведінки у навколишньому середовищі, виробництво, гігієнічні регламенти застосування тощо. Державна реєстрація небезпечного фактора

ЗАКОН УКРАЇНИ ПРО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ САНІТАРНОГО ТА ЕПІДЕМІЧНОГО БЛАГОПОЛУЧЧЯ НАСЕЛЕННЯ

жуть залучатися за їх згодою фахівці наукових, проектно-конструкторських, інших установ та організацій незалежно від їх підпорядкування, представники громадськості, експерти міжнародних організацій.

Рішення про необхідність і періодичність проведення державної санітарно-гігієнічної експертизи діючих об'єктів приймається відповідними посадовими особами державної санітарно-епідеміологічної служби.

Перелік установ, організацій, лабораторій, що можуть залучатися до проведення державної санітарно-гігієнічної експертизи, встановлюється головним державним санітарним лікарем України.

Висновок щодо результатів державної санітарно-гігієнічної експертизи затверджується відповідним головним державним санітарним лікарем.

Порядок проведення державної санітарно-гігієнічної експертизи регулюється законодавством України.

Стаття 13. Вимоги до ліцензування видів діяльності, пов'язаних з потенційною небезпечкою для здоров'я людей

Діяльність, пов'язана з потенційною небезпечкою для здоров'я людей, підлягає ліцензуванню в порядку, встановленому законодавством.

До таких видів діяльності належать виробництво, переробка та реалізація продуктів харчування та харчових добавок, медикаментів, медичних імунобіологічних препаратів, предметів гігієни та санітарії, косметично-парфюмерних виробів, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, товарів побутової хімії, комунально-побутові та медичне обслуговування населення, виховання та навчання дітей і підлітків, а також будь-які роботи з біологічними агентами та хімічними речовинами, джерелами іонізуючих та неіонізуючих випромінювань і радіоактивними речовинами.

При ліцензуванні видів діяльності, пов'язаних з потенційною небезпечкою для здоров'я людей, обов'язково повинні враховуватися вимоги державної санітарно-епідеміологічної служби щодо забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення.

Невиконання встановлених при наданні ліцензії вимог та умов щодо забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення тягне за собою скасування ліцензії.

Стаття 14. Вимоги безпеки для здоров'я і життя населення у державних стандартах та інших нормативно-технічних документах

Вимоги безпеки для здоров'я і життя населення є обов'язковими у державних стандартах та інших нормативно-технічних документах на вироби, сировину, технології, інші об'єкти середовища життєдіяльності людини.

Проекти державних стандартів та інших нормативно-технічних документів на всі види нової (модернізованої) продукції підлягають обов'язковій державній санітарно-гігієнічній експертизі.

Продукція, на яку в державних стандартах та в інших нормативно-технічних документах є вимоги щодо безпеки для здоров'я і життя населення, підлягає обов'язковій сертифікації.

Нагляд за дотриманням вимог санітарних норм у стандартах та інших нормативно-технічних документах, відповідністю продукції вимогам безпеки для здоров'я і життя населення здійснюють органи, установи і заклади державної санітарно-епідеміологічної служби.

Головний державний санітарний лікар України погоджує методи контролю і випробувань продукції щодо її безпеки для здоров'я і життя населення, інструкції (правила) використання продукції підвищеної небезпечності.

Перелік установ, організацій та закладів, яким надається право випробування продукції на відповідність її вимогам безпеки для здоров'я і життя населення, визначається Державним комітетом України по стандартизації, метрології та сертифікації за погодженням з головним державним санітарним лікарем України.

Стаття 15. Вимоги до проектування, будівництва, розробки, виготовлення і використання нових засобів виробництва та технологій

Підприємства, установи, організації та громадяни при розробленні і використанні нових технологій, проектуванні, розміщенні, будівництві, реконструкції та технічному переобладнанні підприємств, виробничих об'єктів і споруд будь-якого призначення, плануванні та забудові населених пунктів, курортів, проєктуванні і будівництві каналізаційних, очисних, гідротехнічних споруд, інших об'єктів зобов'язані дотримуватися вимог санітарного законодавства.

Планування і забудова населених пунктів, курортів повинна передусім передбачати створення найбільш сприятливих умов для життя, а також для збереження і зміцнення здоров'я громадян.

Надання земельних ділянок під будівництво, затвердження норм проектування, проєктові та нормативно-технічної документації на будівництво, реконструкцію, введення в експлуатацію нових і реконструйованих об'єктів виробничого, соціально-культурного та іншого призначення, розробка, виготовлення і використання нових машин, механізмів, устаткування, інших засобів виробництва, нових технологій здійснюється за погодженням з державною санітарно-епідеміологічною службою.

Стаття 16. Умови везення продукції з-за кордону, її реалізація та використання

Підприємства, установи, організації та громадяни можуть ввозити з-за кордону сировину, продукцію (вироби, обладнання, технології ліній тощо) і реалізовувати їх використовувати їх в Україні лише за наявності даних щодо безпеки для здоров'я населення.

Перелік та зміст цих даних встановлюється головним державним санітарним лікарем України.

У разі відсутності зазначених даних везення, реалізація та використання продукції законорядно виробництва дозволяється лише після отримання позитивного висновку державної санітарно-гігієнічної експертизи.

Стаття 17. Вимоги до продовольчої сировини і продуктів харчування, умов їх транспортування, зберігання та реалізації

Продовольча сировина, продукти харчування, а також матеріали, обладнання і вироби, що використовуються при їх виготовленні, зберіганні, транспортуванні та ре-

алізації, повинні відповідати вимогам санітарних норм і підлягають обов'язковій сертифікації.

Підприємства, установи, організації та громадяни, які виробляють, зберігають, транспортують чи реалізують продукти харчування і продовольчу сировину, несуть відповідальність за їх безпеку для здоров'я і життя населення, відповідність вимогам санітарних норм.

Розробка і виробництво нових видів продуктів харчування, випробування нових технологічних процесів їх виробництва та обробки, а також матеріалів, що контактують з продовольчою сировиною чи продуктами харчування під час виготовлення, зберігання, транспортування та реалізації, дозволяються головним державним санітарним лікарем на підставі позитивного висновку державної санітарно-гігієнічної експертизи.

Стаття 18. Вимоги до господарсько-питного водопостачання і місць докормування

Органи державної виконавчої влади, місцевого і регіонального самоврядування зобов'язані забезпечити жителів міст та інших населених пунктів питною водою, кількістю та якістю якої повинні відповідати вимогам санітарних норм і державного стандарту. Виробничий контроль за якістю питної води в процесі її добування, обробки та у розподільних мережах здійснюють підприємства водопостачання.

Вода відкритих водойм, що використовуються для господарсько-питного водопостачання, купання, спортивних занять, організованого відпочинку, з лікувальною метою, а також вода водойм у межах населених пунктів повинна відповідати санітарним нормам.

Підприємства, установи, організації, що використовують водойми (у тому числі моря) для скидання стічних, дренажних, поливних та інших забруднених вод, повинні забезпечити якість води у місцях докормування відповідно до вимог санітарних норм.

Для водопроводів господарсько-питного водопостачання, їх джерел встановлюються зо санітарної охорони із спеціальним режимом. Порядок встановлення і режим цих зон визначаються законодавством України.

Стаття 19. Гігієнічні вимоги до атмосферного повітря в населених пунктах, повітря у виробничих та інших приміщеннях

Атмосферне повітря в населених пунктах, на територіях підприємств, установ, організацій та інших об'єктів, повітря у виробничих та інших приміщеннях тригодож чи тимчасового перебування людей повинно відповідати санітарним нормам.

Підприємства, установи, організації та громадяни при здійсненні своєї діяльності зобов'язані жити необхідних заходів щодо запобігання та усунення причин забруднення атмосферного повітря, фізичного впливу на атмосферу в населених пунктах, рекреаційних зонах, а також повітря у жилих та виробничих приміщеннях, у навчальних, лікувально-профілактичних та інших закладах, інших місцях тривалого чи тимчасового перебування людей.

Стаття 20. Умови виховання та навчання

Органи державної виконавчої влади, місцевого і регіонального самоврядування, підприємства, установи, організації, власники і

адміністрація навчально-виховних закладів та громадяни, які організують або здійснюють навчальні та виховні процеси, зобов'язані забезпечити для цього умови, що відповідають вимогам санітарних норм, здійснювати заходи, спрямовані на збереження і зміцнення здоров'я, гігієнічне виховання відповідних груп населення та вивчення ними основ гігієни.

Режими навчання та виховання, навчально-трудові навантаження дітей і підлітків підлягають обов'язковому погодженню з відповідними органами та установами державної санітарно-епідеміологічної служби.

Стаття 21. Гігієнічне навчання і виховання громадян

Гігієнічне виховання є одним з головних завдань виховних та навчальних закладів. Курс гігієнічного навчання — обов'язкова складова частина загальноосвітньої та професійної підготовки, підвищення кваліфікації кадрів.

Гігієнічні знання є обов'язковими кваліфікаційними вимогами для працівників, які підлягають обов'язковим медичним оглядам, а також для тих, хто знає у виробничій, сфері послуг, інших галузях ризики від небезпечних факторів.

Органи та заклади охорони здоров'я, медичні працівники, а також працівники освіти і культури зобов'язані пропагувати серед населення гігієнічні навички, здоровий спосіб життя.

Органи державної виконавчої влади, місцевого і регіонального самоврядування, підприємства, установи та організації зобов'язані брати участь і створювати умови для гігієнічного навчання і виховання громадян, пропаганди здорового способу життя.

Стаття 22. Вимоги до жилих та виробничих приміщень, території, засобів виробництва і технологій

Органи державної виконавчої влади, місцевого і регіонального самоврядування, підприємства, установи, організації та громадяни зобов'язані утримувати надані в користування чи належні їм на правах власності жилі, виробничі, побутові та інші приміщення відповідно до вимог санітарних норм.

У процесі експлуатації виробничих, побутових та інших приміщень, споруд, обладнання, устаткування, транспортних засобів, використання технологій їх власники зобов'язані створити безпечні і здорові умови праці та відпочинку, що відповідають вимогам санітарних норм, здійснювати заходи, спрямовані на запобігання захворюванням, отруєнням, травмам, забрудненню навколишнього середовища.

Органи державної виконавчої влади, місцевого і регіонального самоврядування, підприємства, установи, організації та громадяни зобов'язані утримувати надані в користування чи належні їм на правах власності земельні ділянки і території відповідно до вимог санітарних норм.

Стаття 23. Забезпечення радіаційної безпеки

Підприємства, установи, організації, що виробляють, зберігають, транспортують, використовують радіоактивні речовини та джерела іонізуючих випромінювань, здійснюють їх зберігання, знищення чи утилізацію, зобов'язані дотримувати норм радіаційної безпеки, відповідних санітарних правил, а

також норм, встановлених іншими актами законодавства, що містять вимоги радіаційної безпеки.

Роботи з радіоактивними речовинами та іншими джерелами іонізуючих випромінювань здійснюються за дозволу державної санітарно-епідеміологічної служби та інших спеціально уповноважених органів.

Випадки порушень норм радіаційної безпеки, санітарних правил роботи з радіоактивними речовинами, іншими джерелами іонізуючих випромінювань, а також радіаційні аварії підлягають обов'язковому розслідуванню за участю посадових осіб, які здійснюють державний санітарно-епідеміологічний нагляд.

Стаття 24. Захист населення від шкідливого впливу неіонізуючих випромінювань та інших фізичних факторів

Органи державної виконавчої влади, місцевого і регіонального самоврядування, підприємства, установи, організації та громадяни зобов'язані здійснювати заходи щодо захисту населення від шкідливого впливу неіонізуючих випромінювань, шуму, вібрації та інших фізичних факторів.

Використання джерел, що генерують зазначені фактори у виробничій, побутовій та з іншою метою, допускається за умов дотримання санітарних норм.

Стаття 25. Застосування та знешкодження хімічних речовин і матеріалів, біологічних засобів

Органи державної виконавчої влади, місцевого і регіонального самоврядування, підприємства, установи, організації та громадяни у разі застосування хімічних речовин і матеріалів, продуктів біотехнології зобов'язані дотримувати санітарних норм.

Виробництво, зберігання, транспортування, використання, збереження, знищення та утилізація отруйних речовин, у тому числі токсичних промислових відходів, продуктів біотехнології та інших біологічних агентів, здійснюються за умов дотримання санітарних норм і наявності дозволу державної санітарно-епідеміологічної служби, а також за дозволу інших спеціально уповноважених органів у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Зазначені вимоги поширюються також на транзитне транспортування через територію України хімічних, біологічних, радіоактивних, інших небезпечних для здоров'я видів сировини, корисних копалин, речовин та матеріалів (у тому числі нафти і нафтопродуктів, природного газу тощо) будь-якими видами транспорту та продуктопроводами.

Стаття 26. Обов'язкові медичні огляди

Обов'язкові медичні огляди організуються і здійснюються у встановленому законодавством порядку.

Працівники підприємств харчової промисловості, громадського харчування і торгівлі, водопровідних споруд, лікувально-профілактичних, дошкільних і навчально-виховних закладів, об'єктів комунально-побутового обслуговування, інших підприємств, установ, організацій, професіяни чи інша діяльність яких пов'язана з обслуговуванням населення і може спричинити поширення інфекційних захворювань, виникнення харчових отруєнь, а також працівники, зайняті на важких ро-

ЗАКОН УКРАЇНИ

ПРО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
САНІТАРНОГО ТА ЕПІДЕМІЧНОГО
БЛАГОПОЛУЧЧЯ НАСЕЛЕННЯ

ботах і на роботах із шкідливими або небезпечними умовами праці, повинні проходити обов'язкові попередні (до прийняття на роботу) і періодичні медичні огляди. Обов'язкові щорічні медичні огляди проходять також особи віком до 21 року.

Позачергові медичні огляди осіб, назначених у частині першій цієї статті, можуть проводитися на вимогу головного державного санітарного лікаря, а також на прохання працівника, якщо він пов'язав погіршення стану свого здоров'я з умовами праці.

Власники підприємств, установ, організацій або уповноважені ними органи несуть відповідальність згідно з чинним законодавством за організацію і своєчасність проходження працівниками обов'язкових медичних оглядів і допуск їх до роботи без наявності необхідного медичного висновку.

Працівники, які без поважних причин не пройшли у встановлений термін обов'язковий медичний огляд у повному обсязі, від роботи відсторонюються і можуть бути притягнуті до дисциплінарної відповідальності.

Стаття 27. Профілактичні щеплення

Профілактичні щеплення з метою запобігання захворюванню на туберкульоз, поліомієліт, дифтерію, кашлюк, паревець та кір в Україні є обов'язковими.

Обов'язковим профілактичним щепленням для запобігання поширенню інших інфекційних захворювань підлягають окремі категорії працівників у зв'язку з особливостями виробництва або виконуваної ними роботи. У разі необґрунтованої відмови від щеплення за поданням відповідних посадових осіб державної санітарно-епідеміологічної служби вони до роботи не допускаються.

Групи населення та категорії працівників, які підлягають профілактичним щепленням, у тому числі обов'язковим, а також порядок і терміни їх проведення визначаються Міністерством охорони здоров'я України.

Контроль за відповідністю імунобіологічних препаратів, що застосовуються в медичній практиці, вимогам державних і міжнародних стандартів та забезпечення ними закладів охорони здоров'я здійснює Міністерство охорони здоров'я України згідно з положеннями, що затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 28. Госпіталізація та лікування інфекційних хвороб і носіїв збудників інфекційних хвороб

Особі, які хворіють особливо небезпечними та небезпечними інфекційними хворобами або є носіями збудників інфекційних хвороб, відсторонюються від роботи та інших діяльності, якщо вона може призвести до поширення цих хвороб. Вони підлягають медичному нагляду і лікуванню за рахунок держави з виплатою допомоги з копійки соціального страхування в порядку, що встановлюється законодавством. Такі особи визнаються тимчасово чи постійно непридатними за станом здоров'я до професійної або іншої діяльності, наслідком якої може створюватися підвищена небезпека для оточуючих у зв'язку з особливостями виробництва або виконуваної роботи.

Особі, хворі на особливо небезпечні інфекційні хвороби, в разі відмови від госпіталізації підлягають примусовому стаціонарному лікуванню, а носії збудників захворювань хвороб та особи, які мали контакт з такими хворими, — обов'язковому медичному нагляду і карантину в установленому порядку.

Перелік особливо небезпечних і небезпечних інфекційних хвороб, умови визнання особи хворою на інфекційну хворобу або носієм збудника інфекційної хвороби, протиепідемічні і карантинні правила встановлюються Міністерством охорони здоров'я України.

Стаття 29. Санітарна охорона території України від занесення інфекційних хвороб

Від на території України іноземних громадян та громадян України, а також транспортних засобів з країн (місцевостей), де зареєстровано особливо небезпечні хвороби, дозволяється за наявності документів, передбачених міжнародними угодами і санітарним законодавством України.

З метою запобігання занесенню в Україну особливо небезпечних (у тому числі карантинних) і небезпечних для людей інфекційних хвороб у прикордонних контрольних пунктах у порядку, що встановлюється Кабінетом Міністрів України, створюються і функціонують спеціальні санітарно-карантинні підрозділи.

Стаття 30. Запобігання особливо небезпечним, небезпечним інфекційним хворобам, масовим отруєнням та радіаційним ураженням населення

У разі виникнення чи загрози виникнення або поширення особливо небезпечних і небезпечних інфекційних захворювань, масових отруєнь, радіаційних уражень населення органи державної виконавчої влади, місцевого і регіонального самоврядування за поданням відповідних посадових осіб державної санітарно-епідеміологічної служби в межах своїх повноважень можуть запровадити у встановленому законодавством порядку на відповідних територіях як окремі особливі умови та режими праці, навчання, перебування і пересування, спрямовані на запобігання та ліквідацію цих захворювань та уражень.

Органи державної виконавчої влади, місцевого і регіонального самоврядування, підприємства, установи та організації зобов'язані забезпечувати своєчасне проведення масових профілактичних щеплень, дезінфекційних, дезінсекційних, дератизаційних, інших протиепідемічних, а також дезактиваційних заходів.

У разі загрози виникнення або поширення особливо небезпечних і небезпечних інфекційних захворювань, масових отруєнь та радіаційних уражень відповідними посадовими особами державної санітарно-епідеміологічної служби можуть запроваджуватися позачергові профілактичні щеплення, інші заходи профілактики.

Розділ IV.
ДЕРЖАВНА САНІТАРНО-ЕПІДЕМІОЛОГІЧНА СЛУЖБА

Стаття 31. Система державної санітарно-епідеміологічної служби

Державну санітарно-епідеміологічну службу становлять органи, установи і заклади санітарно-епідеміологічного профілю Міністерства охорони здоров'я України, відповідні установи, заклади, частини і підрозділи Міністерства оборони України, Міністерства внутрішніх справ України, Державного комітету у справах охорони державного кордону України, Національної гвардії України, Служби безпеки України.

Спеціально уповноваженим центральним органом державної виконавчої влади, що здійснює контроль і нагляд за додержанням санітарного законодавства, державних стандартів, критеріїв та вимог, спрямованих на забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення, є Міністерство охорони здоров'я України.

На установи і заклади державної санітарно-епідеміологічної служби системи Міністерства охорони здоров'я України покладатися функції спеціально уповноважених відповідних адміністративно-територіальних транспортних та об'єктових органів державного санітарно-епідеміологічного нагляду.

На установи і заклади державної санітарно-епідеміологічної служби інших міністерств і відомств, названих у частині першій цієї статті, покладатися функції спеціально уповноважених органів державного санітарно-епідеміологічного нагляду на підпорядкованих їм територіях, об'єктах, у частинках і підрозділах.

Установи і заклади державної санітарно-епідеміологічної служби є юридичними особами. Їх персонал, мережа, організаційна структура тощо для системи Міністерства охорони здоров'я України встановлюються головним державним санітарним лікарем України, а для інших міністерств і відомств, перелічених у частині першій цієї статті, — головним державним санітарним лікарем відповідного міністерства (відомства) за погодженням з головним державним санітарним лікарем України.

Установи та заклади державної санітарно-епідеміологічної служби здійснюють свою діяльність на підставі Положення про державну санітарно-епідеміологічну службу в Україні, що затверджується Кабінетом Міністрів України, та положень про державну санітарно-епідеміологічну службу відповідних міністерств і відомств.

Стаття 32. Управління державною санітарно-епідеміологічною службою

Державну санітарно-епідеміологічну службу України очолює головний державний санітарний лікар України — перший заступник міністра охорони здоров'я України, який призначається на посаду і звільняється з неї Кабінетом Міністрів України.

Головний державний санітарний лікар України з питань державного санітарно-епідеміологічного нагляду підзвітний безпосередньо Кабінету Міністрів України.

Керівництво державною санітарно-епідеміологічною службою Республіки Крим здійснює головний державний санітарний лікар Республіки Крим, який за посадою є заступником міністра охорони здоров'я Республіки Крим. Він призначається на посаду і звільняється з неї головним державним санітарним лікарем України за погодженням з Радою Міністрів Республіки Крим.

Керівництво державною санітарно-епідеміологічною службою області, міст Києва і Севастополя здійснює головний державний санітарний лікар відповідної території, який за посадою є заступником глави обласної (міської) державної адміністрації. Він призначається на посаду і звільняється з неї головним державним санітарним лікарем України за погодженням з відповідною обласною, Київською і Севастопольською міською державною адміністрацією.

Керівництво державною санітарно-епідеміологічною службою на водному, залізничному, повітряному транспорті здійснюється головним державним санітарним лікарем відповідного виду транспорту, який призначається на посаду і звільняється з неї головним державним санітарним лікарем України.

Державну санітарно-епідеміологічну службу в районах, містах, районах в місті очолює головний державний санітарний лікар відповідної адміністративної території, який призначається на посаду і звільняється з неї відповідно головним державним санітарним лікарем Республіки Крим, області, міст Києва і Севастополя, міста з районним поділом.

Організація державної санітарно-епідеміологічної служби на водному, залізничному та повітряному транспорті забезпечується за лінійним принципом. Керівництво державною санітарно-епідеміологічною службою на лінійних підрозділах та об'єктах транспорту здійснюють головні державні санітарні лікарі, які призначаються на посаду і звільняються з неї головним державним санітарним лікарем відповідного виду транспорту.

Державну санітарно-епідеміологічну службу об'єктів, що мають особливий режим роботи, очолюють головні державні санітарні лікарі тих об'єктів, які призначаються на посаду і звільняються з неї головним державним санітарним лікарем України.

Державну санітарно-епідеміологічну службу Міністерства оборони України, Міністерства внутрішніх справ України, Державного комітету у справах охорони державного кордону України, Національної гвардії України, Служби безпеки України очолює головний державний санітарний лікар цього міністерства (відомства), який призначається на посаду і звільняється з неї керівником відповідного міністерства (відомства) за погодженням з головним державним санітарним лікарем України.

Головний державний санітарний лікар Міністерства оборони України, Міністерства внутрішніх справ України, Державного комітету у справах охорони державного кордону України, Національної гвардії України, Служби безпеки України із загальних питань підпорядковується безпосередньо керівникові відповідного міністерства (відомства), а з питань державного санітарно-епідеміологічного нагляду — головному державному санітарному лікарю України.

Головний державний санітарний лікар вказаних міністерств і відомств призначають на посаду і звільняють з неї головні державні санітарні лікарі підпорядкованих цим міністерствам і відомствам територій, з'єднаних, частин та підрозділів.

Посадові особи державної санітарно-епідеміологічної служби Міністерства охорони здоров'я України здійснюють свої повноваження на відповідних адміністративних територіях та об'єктах, а посадові особи державної санітарно-епідеміологічної служби інших міністерств і відомств — на підпорядкованих їм територіях і об'єктах, а також у підрозділах відповідно до цього Закону і Положення про державний санітарно-епідеміологічний нагляд в Україні, інших актів законодавства.

Стаття 33. Основні напрями діяльності державної санітарно-епідеміологічної служби

Основними напрямами діяльності державної санітарно-епідеміологічної служби є:

здійснення державного санітарно-епідеміологічного нагляду; визначення пріоритетних заходів у профілактиці захворювань, а також у охороні здоров'я населення від шкідливого впливу на нього факторів навколишнього середовища;

вивчення, оцінка і прогнозування показників здоров'я населення залежно від стану середовища життєдіяльності людини, встановлення факторів навколишнього середовища, що шкідливо впливають на здоров'я населення; підготовка пропозицій щодо забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення, запобігання занесенню та розповсюдженню особливо небезпечних (у тому числі карантинних) та небезпечних інфекційних хвороб;

контроль за усуненням причин і умов виникнення і поширення інфекційних, масових інфекційних захворювань, отруєнь та радіаційних уражень людей; державний облік інфекційних і професійних захворювань та отруєнь.

Стаття 34. Взаємодія державної санітарно-епідеміологічної служби з іншими організаціями

Взаємодія, а також розмежування сфер діяльності, повноважень і відповідальності між органами, установами і закладами державної санітарно-епідеміологічної служби та іншими спеціально уповноваженими органами, що здійснюють державний нагляд і контроль, забезпечується відповідно до законодавчих та нормативних актів, що визначають їх компетенцію.

Органи, установи і заклади державної санітарно-епідеміологічної служби співпрацюють з державними органами і громадськими організаціями, діяльність яких спрямована на профілактику захворювань, охорону здоров'я людини та навколишнього середовища, захист прав громадян на безпечні умови їх життєдіяльності.

Стаття 35. Фінансове забезпечення державної санітарно-епідеміологічної служби

Фінансування органів, установ і закладів державної санітарно-епідеміологічної служби Міністерства охорони здоров'я здійснюється безпосередньо за рахунок бюджету Міністерства охорони здоров'я України, бюджету Республіки Крим, обласних бюджетів, бюджетів міст Києва і Севастополя, а також позабюджетних коштів.

Фінансування державної санітарно-епідеміологічної служби

ЗАКОН УКРАЇНИ

ПРО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
САНІТАРНОГО ТА ЕПІДЕМІЧНОГО
БЛАГОПОЛУЧЧЯ НАСЕЛЕННЯ

Міністерства оборони України, Міністерства внутрішніх справ України, Державного комітету у справах охорони державного кордону України, Національної гвардії України, Служби безпеки України здійснюється за рахунок асигнувань на охорону здоров'я, що виділяються цим міністерствам і відомствам з державного бюджету України, та позабюджетних коштів.

Розміри асигнувань, необхідних для забезпечення діяльності державної санітарно-епідеміологічної служби, мають відповідати науково-обґрунтованим потребам і складатися не менше 10 відсотків відповідних бюджетних коштів, що виділяються на охорону здоров'я.

Джерелами фінансування державної санітарно-епідеміологічної служби також можуть бути:

надходження від плати за видачу дозволів, передбачених статтями 16, 17, 23, 25 цього Закону, та інших дозволів, видача яких відноситься за законодавством до компетенції державної санітарно-епідеміологічної служби;

надходження від надання платних послуг;

кошти від участі у виконанні науково-дослідних робіт;

частини коштів у розмірі 10 відсотків від сум штрафів, стягнених за постановами головних державних санітарних лікарів та інших посадових осіб державної санітарно-епідеміологічної служби;

добровільні внески підприємств, установ, організацій, благодійних фондів і громадян;

інші, не заборонені законодавством надходження.

Стаття 36. Кадрове і наукове забезпечення державної санітарно-епідеміологічної служби.

Підготовка фахівців у галузі гігієни та епідеміології здійснюється у навчальних закладах медичного профілю на спеціалізованих факультетах післядипломної підготовки. Нормативи забезпечення населення цими фахівцями заповнюються Міністерством охорони здоров'я України.

Вивчення, оцінку, прогнозування, визначення критеріїв шкідливого впливу факторів навколишнього середовища на здоров'я населення, санітарно-гігієнічну експертизу, гігієнічну регламентацію небезпечних факторів, наукове обґрунтування санітарних і проти-епідемічних заходів, а також фундаментальні та прикладні дослідження в галузі профілактики захворювань населення здійснюють наукові установи гігієнічного та епідеміологічного профілю.

Стаття 37. Інформаційне забезпечення державної санітарно-епідеміологічної служби.

Інформаційне забезпечення державної санітарно-епідеміологічної служби здійснюється з метою вивчення, оцінки, прогнозування санітарної та епідемічної ситуації, розробки заходів, спрямованих на попередження, усунення або зменшення шкідливого впливу факторів навколишнього середовища на здоров'я людей, а також інформування з цих питань органів державної виконавчої влади, громадських організацій і громадян.

Інформаційне забезпечення державної санітарно-епідеміологічної служби здійснюється системою державної, галузевої та оперативної звітності. Характер, обсяг, порядок і строки надання

цієї інформації до органів, установ і закладів державної санітарно-епідеміологічної служби визначаються за поданням головного державного санітарного лікаря України у встановленому законодавством порядку.

Органи державної виконавчої влади, місцевого і регіонального самоврядування, підприємства, установ, організації та громадяни зобов'язані надавати органам, установам і закладам державної санітарно-епідеміологічної служби таку інформацію безоплатно.

Стаття 38. Заходи правового і соціального захисту, матеріальне та соціальне забезпечення працівників державної санітарно-епідеміологічної служби.

Головний державний санітарний лікар, їх заступники, інші посадові особи державної санітарно-епідеміологічної служби перебувають під захистом закону. Втручання в діл посадових осіб, які здійснюють державний санітарно-епідеміологічний нагляд, що перешкоджає виконанню ними службових обов'язків, тягне за собою відповідальність згідно з законодавством.

Нанесення тілесних ушкоджень, образ, погроза щодо посадових осіб державної санітарно-епідеміологічної служби чи її близьких родичів, а також знищення їх майна, інші насильницькі дії у зв'язку з виконанням цією особою своїх службових обов'язків тягнуть за собою встановлену законом відповідальність.

Життя і здоров'я працівників державної санітарно-епідеміологічної служби підлягають обов'язковому державному страхуванню на випадок каліцтва або професійного захворювання, одержаних при виконанні службових обов'язків. Порядок та умови страхування встановлюються Кабінетом Міністрів України. У разі такого каліцтва або професійного захворювання працівнику державної санітарно-епідеміологічної служби сплачується одноразова грошова допомога в розмірі від триричного до п'ятиричного його посадового окладу залежно від ступеня втрати працездатності.

Заробітна плата посадових осіб державної санітарно-епідеміологічної служби складається з посадових окладів, надбавок за кваліфікаційної категорії, виступу ролі і має забезпечувати достатні матеріальні умови для незалежного виконання службових обов'язків, а також закріплення кваліфікованих кадрів. Розміри посадових окладів, надбавок за кваліфікаційної категорії та виступу ролі встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Головний державний санітарний лікар, їх заступники, інші посадові особи державної санітарно-епідеміологічної служби мають переважне право на одержання житла, встановлення квартирних телефонів.

Посадові особи державної санітарно-епідеміологічної служби мають право безкоштовно користуватися за службовими посвідченнями усіма видами транспорту міського, приміського і місцевого сполучення (крім таксі) в межах території, на якій вони здійснюють державний санітарно-епідеміологічний нагляд. Під час службових відряджень вони мають право на позачергове придбання проїзних документів на всі види

транспорту і розміщення в готелях.

Посадові особи державної санітарно-епідеміологічної служби на водному, залізничному, повітряному транспорті, об'єктах, що мають особливий режим роботи, користуються також усіма видами правового та соціального захисту, матеріального та соціального забезпечення, наданими працівникам відповідного виду транспорту та об'єкта.

Особливості правового та соціального захисту, матеріального та соціального забезпечення військовослужбовців та працівників, які працюють за договором у державній санітарно-епідеміологічній службі Міністерства оборони України, Міністерства внутрішніх справ України, Державного комітету у справах охорони державного кордону України, Національної гвардії України, Служби безпеки України, регулюються відповідними актами законодавства.

Розділ V.
ДЕРЖАВНИЙ САНІТАРНО-
ЕПІДЕМІОЛОГІЧНИЙ
НАГЛЯД

Стаття 39. Поняття та основні завдання державного санітарно-епідеміологічного нагляду.

Державний санітарно-епідеміологічний нагляд — це діяльність органів, установ та закладів державної санітарно-епідеміологічної служби по контролю за дотриманням юридичними та фізичними особами санітарного законодавства з метою попередження, виявлення, зменшення або усунення шкідливого впливу небезпечних факторів на здоров'я людей та по застосуванню заходів правового характеру щодо порушників.

Основними завданнями цієї діяльності є:

а) нагляд за організацією і проведенням органами державної виконавчої влади, місцевого і регіонального самоврядування, підприємствами, установами, організаціями та громадянами санітарних і проти-епідемічних заходів;

б) нагляд за реалізацією державної політики з питань профілактики захворювань населення, у тому числі у розробці та контролі за виконанням програм, що стосуються запобігання шкідливого впливу факторів навколишнього середовища на здоров'я населення;

в) нагляд за дотриманням санітарного законодавства, проведенням державної санітарно-гігієнічної експертизи, гігієнічної регламентації небезпечних факторів і видачі дозволів на їх використання;

г) державний санітарно-епідеміологічний нагляд здійснюється відповідно до Положення про державний санітарно-епідеміологічний нагляд в Україні вироблених перерахуваннями санітарного законодавства за планами органів, установ та закладів державної санітарно-епідеміологічної служби, а також позаплатно залежно від санітарної, епідемічної ситуації та за заявами громадян.

Результати перевірок оформлюються актом, форма і порядок складання якого визначаються головним державним санітарним лікарем України.

Стаття 40. Повноваження головного державного санітарного лікаря України.

Головний державний санітарний лікар України:

а) затверджує державні санітарні норми, регламенти використання небезпечних факторів, гранично допустимі концентрації, ориєнтовані безпечні рівні хімічних і біологічних чинників у харчових продуктах, предметах та виробках, у воді, повітрі, ґрунті, а також встановлює норми радіаційної безпеки та допустимі рівні впливу на людину інших фізичних факторів;

б) визначає вимоги щодо комплексу заходів санітарної охорони державних кордонів України, контролює і координує діяльність органів державної виконавчої влади, місцевого і регіонального самоврядування з цих питань;

в) вносить на затвердження відповідно до чинного законодавства проекти законодавчих актів з питань забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення;

г) затверджує разом з Міністерством економіки України та Міністерством фінансів України методи визначення ступеня ризику для здоров'я населення, що створюються небезпечними факторами;

д) дає обов'язкові для розгляду висновки щодо проектів міждержавних, національних і галузевих програм з питань забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення, профілактики захворювань та контролює їх виконання;

е) видає розпорядчі документи щодо організації та здійснення державного санітарно-епідеміологічного нагляду в Україні;

є) визначає порядок ведення державного обліку інфекційних і професійних захворювань, отруєнь;

ж) погоджує основні напрями фундаментальних і прикладних досліджень у галузі гігієни та епідеміології;

з) погоджує проекти норм проєктування, стандартів і технічних умов, розміщення продуктивних сил та інші проекти, що можуть вплинути на здоров'я населення;

и) погоджує норми навчально-трудового навантаження, режим навчання та виховання дітей і підлітків у навчально-виховних закладах;

і) встановлює разом з Державним комітетом України по нагляду за охороною праці перелік робіт, для виконання яких є обов'язковими медичні огляди, а також порядок їх проведення;

ї) затверджує перелік інфекційних захворювань, за яких госпіталізація хворих є обов'язковою, а також перелік виробничих (професійних), до роботи в яких не допускаються особи, які хворіють інфекційними захворюваннями, є носіями збудників інфекційних захворювань або яким не зроблено щеплення проти визначених інфекційних захворювань;

к) застосовує передбачені законодавством заходи для припинення порушень санітарного законодавства;

л) погоджує методи контролю і випробувань продукції щодо її безпеки для здоров'я і життя населення;

м) погоджує інструкції (правила) використання продукції підвищеної небезпеки;

н) погоджує перелік установ, організацій, закладів, яким надається право випробування продукції на відповідність вимогам безпеки для здоров'я;

п) встановлює перелік та зміст показників щодо безпеки для здоров'я імпортованої продукції.

Головний державний санітарний лікар України, крім повноважень, передбачених цією статтею, має також повноваження, передбачені статтею 41 цього Закону. Він може делегувати свої повноваження заступникам головного державного санітарного лікаря України повністю або частково.

Стаття 41. Повноваження головних державних санітарних лікарів та інших посадових осіб, які здійснюють державний санітарно-епідеміологічний нагляд.

Головним державним санітарним лікарем Республіки Крим, областей, міст, районів та їх заступниками, головним державним санітарним лікарем на транспорті та їх заступниками, а також головним державним санітарним лікарем об'єктів, що мають особливий режим роботи, у межах відповідних територій (об'єктів) надаються повноваження:

а) державного санітарно-епідеміологічного нагляду за дотриманням органами державної виконавчої влади, місцевого і регіонального самоврядування, підприємствами, установами, організаціями і громадянами санітарного законодавства;

б) систематичного аналізу санітарної та епідемічної ситуації, показників здоров'я населення, окремих його груп;

в) визначення факторів, що можуть шкідливо впливати на здоров'я населення, ступеня створюваного ними ризику для здоров'я населення регіону, території, об'єкта, окремих професійних груп тощо;

г) контролю за проведенням санітарних і проти-епідемічних заходів, виконанням програм профілактики захворювань, охорони здоров'я населення;

д) погодження відведення земельних ділянок під забудову та інші види землекористування, місця водозабору і скидання стічних вод, розташування промислових та інших об'єктів;

є) внесення рішень про необхідність проведення державної санітарно-гігієнічної експертизи, визначення складу комісії для її здійснення і затвердження висновків;

ж) погодження регіональних і місцевих програм у галузі соціально-економічного розвитку;

з) внесення рішень про відповідність вимогам санітарних норм об'єктів і споруд, що вводяться в експлуатацію;

и) погодження видачі, а у передбачених законодавством випадках — надання дозволу на здійснення видів діяльності, передбачених цим Законом;

к) безперешкодного входу на територію і у приміщення всіх об'єктів нагляду за службовим посадовцями і обов'язково для виконання вказівок щодо усунення виявлених порушень санітарних норм, а також проведення необхідних лабораторних досліджень;

л) безплатного отримання від юридичних осіб і громадян, у тому числі іноземних, які перебувають або ведуть діяльність на відповідній території України, матеріалів і відомостей, статистичних та інших даних, що характеризують санітарний та епідемічний стан об'єктів і здоров'я людей;

ЗАКОН УКРАЇНИ

ПРО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ САНІТАРНОГО ТА ЕПІДЕМІЧНОГО БЛАГОПОЛУЧЧЯ НАСЕЛЕННЯ

г) безплатного відбору, зразків сировини, продукції, матеріалів для державної санітарно-гігієнічної експертизи;

в) визначення необхідності профілактичних щеплень та інших заходів профілактики у разі загроз виникнення епідемій, масових отруєнь та радіаційних уражень;

к) розслідування причин і умов виникнення професійних чи групових інфекційних захворювань, отруєнь, радіаційних аварій і подання матеріалів з цих питань компетентним органам для припинення винних до відповідальності;

л) застосування передбачених цим Законом заходів для припинення порушення санітарного законодавства.

Такі ж повноваження в межах підпорядкованих територій, об'єктів, частин та підрозділів надаються головним державним санітарним лікарям Міністерства оборони України, Міністерства внутрішніх справ України, Державного комітету у справах охорони державного кордону України, Національної гвардії України, Служби безпеки України та їх заступникам.

Іншим посадовим особам органів, установ і закладів державної санітарно-епідеміологічної служби (лікарі-гігієністи, лікарі-епідеміологи, помічники лікарів) надаються повноваження, передбачені пунктами «а», «б», «в», «г», «д», «е», «ж» (в частині розслідування групових інфекційних захворювань, отруєнь, радіаційних аварій) та «л» частини першої цієї статті.

Головний державний санітарний лікар адміністративної території координує діяльність всіх розташованих на ній установ, закладів та підрозділів державної санітарно-епідеміологічної служби незалежно від їх підпорядкування.

У випадках погіршення санітарної або епідемічної ситуації в місцях дислокації об'єктів Міністерства оборони України, Міністерства внутрішніх справ України, Державного комітету у справах охорони державного кордону України, Національної гвардії України, Служби безпеки України, а також об'єктів, що мають особливий режим роботи, повноваження головного державного санітарного лікаря, його заступників та інших посадових осіб (лікарів) державної санітарно-епідеміологічної служби відповідної адміністративної території, передбачені пунктами «а», «б», «в», «г», «д», «е», «ж» частини першої цієї статті, поширюються на зазначені об'єкти. Названі посадові особи державної санітарно-епідеміологічної служби адміністративної території мають право застосовувати на цих об'єктах і територіях заходи щодо припинення порушення санітарного законодавства, передбачені пунктами «а», «б», «в», «г», «д», «е» статті 42 цього Закону.

Стаття 42. Заходи щодо припинення порушення санітарного законодавства

Головний державний санітарний лікар (їх заступники) застосовують такі заходи для припинення порушення санітарного законодавства:

а) обмеження, тимчасова заборона чи припинення діяльності підприємств, установ, організацій, об'єктів будь-якого призначення, технологічних ліній, машин і ме-

ханізмів, виконання окремих технологічних операцій, користування плавальними засобами, рухомих складом і літаками у разі невідповідності їх вимогам санітарних норм;

б) обмеження, тимчасова заборона або припинення будівництва, реконструкції та розширення об'єктів за проектами, що не мають позитивного висновку за результатами державної санітарно-гігієнічної експертизи, та у разі відсутності від затвердженого проекту;

в) тимчасова заборона виробництва, заборона використання та реалізації хімічних речовин, продуктів харчування, технологічного устаткування, будівельних матеріалів, біологічних засобів, товарів народного споживання, джерел іонізуючих випромінювань в разі відсутності їх гігієнічної регламентації та державної реєстрації, а також якщо вони визнані шкідливими для здоров'я людей;

г) обмеження, зупинення або заборона виходу (ексиду) зарубночужих речовин за умови порушення санітарних норм;

д) зупинення або припинення інвестиційної діяльності у випадках, встановлених законодавством;

е) внесення власникам підприємств, установ, організацій або уповноваженим ними органам подання про відсторонення від роботи або іншої діяльності осіб, зазначених у пункті п'ятому статті 7 цього Закону;

ж) вилучення з реалізації (конфіскації) небезпечних для здоров'я продуктів харчування, хімічних та радіоактивних речовин, біологічних матеріалів у порядку, що встановлюється законодавством.

Іншим посадовим особам органів, установ і закладів державної санітарно-епідеміологічної служби надаються повноваження за застосування заходів для припинення порушення санітарних норм, передбачених пунктом «а» (в частині обмеження, тимчасової заборони діяльності підприємств, установ, організацій, об'єктів будівництва, реконструкції, розширення, якого призначення, технологічних ліній, машин і механізмів, виконання окремих технологічних операцій, користування плавальними засобами, рухомих складом і літаками у разі невідповідності їх вимогам санітарних норм), пунктами «в», «г», «д», «е» та «ж» цієї статті.

На вимогу посадових осіб органів, установ і закладів державної санітарно-епідеміологічної служби виконання заходів для припинення порушень санітарного законодавства у необхідних випадках здійснюється із залученням працівників органів внутрішніх справ.

Стаття 43. Оскарження рішень і дій посадових осіб, які здійснюють державний санітарно-епідеміологічний нагляд

Постанови, розпорядження, приписи, висновки посадових осіб державної санітарно-епідеміологічної служби у місячний термін можуть бути оскаржені:

а) головного державного санітарного лікаря України — до Кабінету Міністрів України або до суду;

б) головного державного санітарного лікаря Міністерства оборони України, Міністерства внутрішніх справ України, Державного комітету у справах охорони державного кордону України, Національної гвардії України, Служби безпеки України — головному

державному санітарному лікарю України або до суду;

в) інших головних державних санітарних лікарів та посадових осіб державної санітарно-епідеміологічної служби — вищестоящому головному державному санітарному лікарю або до суду.

Оскарження прийнятого рішення не припиняє його дії.

Стаття 44. Відповідальність посадових осіб державної санітарно-епідеміологічної служби

За порушення закону, неналежне виконання службових обов'язків посадові особи державної санітарно-епідеміологічної служби несуть відповідальність згідно з законодавством.

Розділ VI. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ САНІТАРНОГО ЗАКОНОДАВСТВА

Стаття 45. Дисциплінарна відповідальність за порушення санітарного законодавства

Працівники підприємств, установ, організацій, дії яких призвели до порушення санітарного законодавства, невиконання постанов, розпоряджень, приписів, висновків посадових осіб державної санітарно-епідеміологічної служби, підлягають дисциплінарній відповідальності згідно з законодавством.

Стаття 46. Адміністративна відповідальність та фінансові санкції за порушення санітарного законодавства

За порушення санітарного законодавства або невиконання постанов, розпоряджень, приписів, висновків посадових осіб органів, установ і закладів державної санітарно-епідеміологічної служби на осіб, винних у виняткових правопорушеннях, може бути накладено штраф у таких розмірах:

на посадових осіб — від шести до двадцяти п'яти мінімальних заробітних плат;

на громадян — від однієї до дванадцяти мінімальних заробітних плат.

До підприємств, підприємств, установ, організацій, які порушили санітарне законодавство, застосовуються такі фінансові санкції:

а) за передачу замовників або у виробництво і застосування конструкцій, технологічної та проектної документації, що не відповідає вимогам санітарних норм, розробник цієї документації сплачує штраф у розмірі 25 відсотків вартості розробки;

б) за реалізацію продукції, забороненої до випуску і реалізації посадовими особами органів, установ і закладів державної санітарно-епідеміологічної служби, підприємство, підприємств, установа, організація сплачує штраф у розмірі 100 відсотків вартості реалізованої продукції;

в) за випуск, реалізацію продукції, яка внаслідок порушення вимог стандартів, санітарних норм є небезпечною для життя і здоров'я людей, підприємство, підприємств, установа, організація сплачує штраф у розмірі 100 відсотків вартості випущеної або реалізованої продукції;

г) за реалізацію на території України імпортованої продукції, яка не відповідає вимогам стандартів щодо безпеки для життя і здоров'я людей, санітарних норм, що діють в Україні, підприємств, підприємств, установа, організа-

ція сплачує штраф у розмірі 100 відсотків вартості реалізованої продукції;

д) за ухилення від пред'явлення посадовим особам державної санітарно-епідеміологічної служби продукції, яка підлягає контролю, підприємство, підприємств, установа, організація сплачує штраф у розмірі 25 відсотків вартості продукції, що випущена з моменту ухилення.

Вартість зазначених у частині другій цієї статті документів та продукції обчислюється за цінами їх реалізації.

Стаття 47. Порядок накладення і стягнення штрафів та застосування фінансових санкцій за порушення санітарного законодавства

Постанови про накладення штрафу та застосування фінансової санкції за порушення санітарного законодавства вносяться на підставі протоколу про порушення санітарних норм, оформленого у встановленому порядку, і є обов'язковими для виконання.

Такі постанови можуть видавати:

1) головний державний санітарний лікар України, його заступники, головні державні санітарні лікарі Республіки Крим, областей, міст Києва, Севастополя, головні державні санітарні лікарі водного, залізничного, повітряного транспорту, водних басейнів, заливців, Міністерства оборони України, Міністерства внутрішніх справ України, Державного комітету у справах охорони державного кордону України, Національної гвардії України та їх заступники — за порушення, передбачені статтею 46 цього Закону;

2) інші головні державні санітарні лікарі та їх заступники — за порушення, передбачені частинною першою статті 46 та пунктами «б», «в», «г», «д» частини другої статті 46 цього Закону;

3) інші посадові особи державної санітарно-епідеміологічної служби — за порушення, передбачені частинною першою статті 46 цього Закону.

Розгляд справ про адміністративні правопорушення, передбачені частинною першою статті 46 цього Закону, та виконання постанов у цих справах проводяться в порядку, встановленому Кодексом України про адміністративні правопорушення.

Один примірник постанови про застосування фінансової санкції, передбаченої частинною другою статті 46 цього Закону, надсилається державній податковій інспекції за місцезнаходженням підприємства, підприємств, установ, організацій для контролю за її виконанням.

У разі невиконання порушником постанови протягом 15 днів з дня її видання сума санкції стягується у безспірному порядку державною податковою інспекцією.

Сплата штрафів і фінансових санкцій, передбачених статтею 46 цього Закону, не звільняє порушників від обов'язку відшкодування збитків підприємствам, установам, організаціям і громадянам, яких вони завдали внаслідок порушення санітарного законодавства.

Суми штрафів і фінансових санкцій у розмірі 60 відсотків зараховуються до місцевого бюджету і 30 відсотків — до позабюджетних фондів для забезпечення

санітарного та епідемічного благополуччя населення, 10 відсотків відраховується відповідним установам і закладам державної санітарно-епідеміологічної служби.

Повернення необґрунтовано зарахованої до бюджету суми штрафу або фінансової санкції здійснюється фінансовими органами на підставі рішення органу, який скасував застосування штрафу чи санкцій.

Особливості застосування заходів адміністративного стягнення за порушення санітарного законодавства посадовими особами державної санітарно-епідеміологічної служби Міністерства оборони України, Міністерства внутрішніх справ України, Державного комітету у справах охорони державного кордону України, Національної гвардії України, Служби безпеки України визначаються законодавством.

Стаття 48. Цивільно-правова відповідальність за порушення санітарного законодавства

Підприємства, установи, організації, підприємці та громадяни, які порушили санітарне законодавство, що призвело до виникнення захворювань, отруєнь, радіаційних уражень, тривалих або тимчасових втрат праездатності, інвалідності чи смерті людей, зобов'язані відшкодувати збитки громадянам, підприємствам, установам і організаціям, а також компенсувати додаткові витрати органів, установ та закладів санітарно-епідеміологічної служби на проведення санітарних та проти-епідемічних заходів і витрати лікувально-профілактичних закладів на надання медичної допомоги потерпілим.

У разі відмови від добровільної компенсації витрат або відшкодування збитків спір розглядається у судовому порядку.

Стаття 49. Кримінальна відповідальність за порушення санітарного законодавства

Ліпня проти здоров'я населення, вчинені внаслідок порушення санітарного законодавства, тягнуть за собою кримінальну відповідальність згідно з законом.

Розділ VII. МІЖНАРОДНІ ВІДНОСИНИ УКРАЇНИ ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ САНІТАРНОГО ТА ЕПІДЕМІЧНОГО БЛАГОПОЛУЧЧЯ

Стаття 50. Участь України в міжнародному співробітництві

Україна бере участь в міжнародному співробітництві для забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя, профілактики захворювань і охорони здоров'я населення.

Україна укладає угоди про розвиток та зміцнення міжнародного співробітництва в галузі охорони здоров'я, забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення, бере участь у діяльності Всесвітньої організації охорони здоров'я.

Стаття 51. Міжнародні договори

Якщо міжнародним договором, в якому бере участь Україна, встановлено інші правила, ніж ті, які передбачені санітарним законодавством України, то застосовуються правила міжнародного договору.

Президент України
Л.КРАВЧУК

м. Київ,
24 лютого 1994 року.

Друкється з комп'ютерного набору агентства «Укрінформ».

ВИБИРАЙТЕ ТА ДІЙТЕ

8 квітня 1994 року. № 65 (815)

150

ПРИВАТИЗАЦІЯ

перша хвиля

ЧАС СТАВАТИ ВЛАСНИКОМ

● З 1 березня 1994 року почався новий етап приватизації в Україні. До продажу за приватизаційні майнові сертифікати громадянам України запропоновані акції 150 підприємств. Інформація щодо них опублікована у газеті «Відомості приватизації».

● Для того, щоб громадяни нашої республіки мали повну та вичерпну інформацію, своєчасно та з більшою користю для себе могли використати свій сертифікат, Фонд державного

майна України буде розповсюджувати відомості про продаж акцій у національних засобах масової інформації всіх рівнів.

● Як же використати свій приватизаційний сертифікат?

● Перш за все, уважно стежте за інформаційними повідомленнями і зупиніть свій вибір на певному об'єкті приватизації, якому ви віддали перевагу. Ви маєте право брати участь у купівлі акцій будь-якого акціонерного товариства України. Необхідну додаткову інформацію ви зможете отримати, якщо звернетесь до комісії з продажу акцій, адреса та телефони якої будуть вказані в об'яві про продаж акцій.

● Наступним вашим кроком стане написання заяви на придбання акцій, яку ви надішлете або подасте особисто до комісії з продажу акцій обраного вами акціонерного товариства. Бланк заяви, отриманий у поштовому відділенні, заповніть відповідно до зразку. Зробіть це правильно, без помилок та чітко вкажіть необхідні дані.

● Надішліть заповнений бланк заяви рекомендованим листом на адресу комісії з продажу акцій — це буде ваш третій крок. Запам'ятайте: у заяві необхідно вказати кількість акцій та максимальну ціну, за якою ви бажаєте придбати одну акцію. Після закінчення строку прийняття заяв (4 місяці), комісія з продажу акцій визначає ціну однієї акції відповідно до попиту. Протягом місяця ви отримаєте платіжне доручення, з яким вам необхідно звернутися до районного відділення Ощадбанку України за місцем проживання. Це доручення є підставою для відкриття приватизаційного рахунку, з якого буде проведено розрахунок за акції, які ви бажаєте придбати.

● І, нарешті, головне: придбані акції ви зможете отримати у комісії з продажу акцій особисто або цінним листом, який комісія надішле за вашою адресою протягом одного місяця з дня розрахунку.

Питання, які майбутній покупець акцій може з'ясувати у комісії з продажу акцій:

- Номінальна вартість акцій.
 - Кількість акцій, яка запропонована до відкритого продажу.
 - Що виробляє підприємство.
 - Чи було прибутковим підприємство протягом останніх 5 років.
 - Рівень рентабельності підприємства.
 - Приблизний розмір дивідендів та час їх можливої сплати.
 - Скільки прийнято заяв на придбання акцій на момент вашого звернення?
 - Коли можна ознайомитись з підприємством (якщо ви мешканець міста, в якому воно розташоване).
- Закон не забороняє вам, як майбутньому інвестору, ознайомитись з планом приватизації та бізнес-планом підприємства.

Комісії з продажу акцій повинні приймати ваші заяви з 1 березня по 30 червня 1994 року. Відмова комісії у прийомі вашої заяви є порушенням законодавства України з приватизації та ваших громадянських прав.

Додаток 7
до Положення про застосування способу
приватизації майна державних підприємств
АТ "СТАРТ"
(назва комісії з продажу акцій)

Відомий № _____
_____ 199 ____ р.
(дата прийняття заяви)

ЗАЯВА
на придбання акцій

Експерт
Об'єкт приватизації
99913628
(код за ЗКПО)
327004
(поштовий індекс)

АТ "СТАРТ"
(повна назва підприємства - юридичної особи)
Україна, м. Миколаїв, вул. Садова, 5
(юридична адреса підприємства)

Покупець
Юридична особа
(повна назва замовника)
державою (повна офіційна назва держави, де зареєстрований покупець)
керівником (прізвище, ім'я та по батькові; посада)
Ідентифікаційний код покупця за ЗКПО _____

або
Фізична особа
Петренко Микола Степанович
(прізвище, ім'я та по батькові; повне)
громадянство **України**
(повна офіційна назва держави, де він проживає)

Адреса **252001 Київ-1, вул. Садова, 5, кв. 10**
(поштовий індекс) _____
2283194 _____
Телефон _____
Телекс _____

Покупець або уповноважена особа **Петренко Микола Степанович**
(прізвище, ім'я та по батькові; повне)
Паспорт серія **68998** № **123456789** **СН** **1991** р.
38С Петренко Микола Степанович
(підпис, підписаний паспорт)

Заява
Бажаю придбати _____ акцій
Платити гроші _____ (кількість літерами)
☐ За приватизаційні майнові сертифікати на суму _____ крб.
☐ За власні кошти на суму _____ (цифрами та літерами) крб.
Конкурентний продаж акцій
☒ За приватизаційні майнові сертифікати за ціною (вказується максимальна ціна однієї акції, яку покупець згоден заплатити) **180000 (сто вісімдесят тисяч)** крб.
(цифрами та літерами)

Потрібні помітки знаком ☒ М.П. _____
(підпис заявника або уповноваженої ним особи) _____ (для юридичної особи) _____
(дата заповнення заяви) _____ 199 ____ р.

Дніпропетровський міський конком збирає ватажків саме новоявлених приватних і напівприватних фірм та підприємств, щоб ближче познайомитися з ними і порозумітися. Подалося, коротіше, так: щоб набати підприємств тих, котрі займаються виробництвом чи надають послуги населенню, наповнюють ринок товарами і створюють нові робочі місця. Але насправді влаштувати зустріч міську владу змусили скрута з відрахуваннями до бюджету. Підприємства державного сектора «лягають на бік», то, може, приватні здатні бодай якось поповнювати «казну»?

ЗАКОНСЕРВОВАНА ІДЕЯ

А з'ясувалося, що надія примарна. Приватний бізнес часто сидить на миліну. У місті зареєстровано майже чотири з половиною тисяч малих підприємств і фірм. Чітко усвідомлюємо, що чимало з них від початку були приречені, бо розраховували тільки на «коммерцію». Але на одній копил усіх мігати не слід. Якщо приватному підприємству не вдалося розгорнути певного виробництва, то це аж ніяк не означає, що він і не збирає ніяк займатися. І вже поза всяких сумнівів, що молоді бізнесмени переважно сподівалися на успіх у конкретній справі. Та ось у міський конком зібрався посланці лише трьох десятків «уцілілих» підприємств. Негусто, правда ж? Але чому?

Відповіді на це запитання погодили директор науково-виробничого підприємства «Технологія РС» Григорій Солод — один з небагатьох, хто брав участь у цій міській конференті.

Передусім Григорій Віталійович повідомив, як народилася фірма, заснована ним і його побратимом Володимиром Резніком. Обидва вони свого часу закінчили інженерно-будівельний інститут. Потім Солод потрапив до проектного інституту, а Резнік залишився у рідному інженерно-будівельному на кафедрі будматеріалів. Отож хлопці вочевидь мали голови на плечах, що й підтверджували своєю винахідливістю та кмітливостю.

— Але по-справжньому розвернутися нам не давали зможу, — каже Григорій Солод, — Професура, даруйте, гальмувала будь-яку

нову пропозицію, коли щоб пробити її — або чекати свого пори, або класти на недовгозвичивий, або кланяться і ділися ідеями. А ми розробили нову технологію виготовлення деревинно-волокнистий і деревинно-стружковий плит, ДВП та ДСП, як їх називають, а втілити її ніяк не могли...

Тож і фірму заснували, щоб напередити запровадити власну технологію — ось у чому річ. Починали з нуля, без «виплюска» спонсорської підтримки і кредитів. Суть задуму — використувати для просування плит відходи теслярського виробництва, не лише стружку, але й тирсу, а не спеціально підобривати для цього хороше деревину, як роблять це за наявними технологіями. Та «самодіяльність» лабораторія Резнікова і Солода, мовляв, знову нічого не домоглася б, якби не віднайшла спільників аж... у Латвію. Там знайшла замовників на своє нестандартне обладнання. Влітку з'явилися замовники, щоб і самим «вдома» налагоджувати таке підприємство — віднайшлися навіть були охочі будувати його у Кривому Розі, де придатних відходів для просування задовольно.

З другого боку, співробітництво з латвійцями, які бракувало смол, потрібних для виготовлення ДСП і ДВП «вивело» молодих дніпропетровських підприємців на контакти з латвійськими мікробізнесменами. Влітку ж, на світі, ті нові економічні зв'язки, що кулі, ті всі сподівалися. Цим же наче готувалися небажакі перспективи, бо продукція, виготовлена за технологією Резнікова та Солода,

да, за якістю та надійністю значно переважала «традиційну» й відразу здобула чималого попиту.

— Та недолго втішалися ми надіями, — зітхав Григорій Солод. — У латвійців свої перипетії в економіці, для нас вони скінчилися вичленим відмовою на подальше співробітництво. От і відпала у нас можливість заробити, щоб самому розвинути вдома, а «багачі» компанії в Україні дозвілалося не вважалося, тепер і зовсім марно, мабуть, на це сподівалися...

Збагнули, отже, ситуацію: науково-виробниче підприємство двоє достоту талановитих бізнесменів, з'ясувалося, ніяк нікому не потрібне і гине в зародку. Дивно, адже, як факт: якби хлопці махнули рукою на свою затію та кинулися, як багато хто інші, сповна в «коммерцію», неодмінно процвітали б. Інакше ж такий же сідня сьогодні на Придніпров'ї, котра надійно забезпечує бездоганними ДВП та ДСП підприємства деревообробної і меблевої промисловості. Проте найдивніше все ж інше: «Навіні романтики» доби наших економічних реформ Григорій Солод та Володимир Резнік продовжують віддавати перевагу виробництву, намагаючись поки що втриматися бодай хустарими цесюм, випуском теслярських виробів та послугами на зразок опорадувальних робіт із застосуванням своєї «фірмової» продукції.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.
Дніпропетровськ.

Від редакції: Так і хочеться докинути, чи їй досягати звагал Г. Солод та В. Резнік, коли напружена ними технологія здають би кошту в Україні? А може, уже тепер знайдуться зацікавлені і здатні допомогти їм налагодити нересервіс виробництво? Тоді телеведучий до Дніпропетровська — 46-10-22.

Субота, 16 квітня

УТ-1

- 8.00 УТН.
- 8.10 Ритмічна гімнастика.
- 8.30 «Варота: монолог і фольклор».
- 9.00 Веселий спортивний огляд «Жителі».
- 9.30 «Галіччя ревія». Естрада програма.
- 10.10 Рідна мова.
- 10.25 Доброго вам здоров'я. Луганський обласний центр охорони материнства і дитинства.
- 10.50 В. Бабченко. «Між двох сил». Вистава Львівського молодіжного театру ім. Л. Курбаса.
- 12.50 Худ. телефільм «Сільва». 1 серія.
- 13.55 Український народний спів. Випуск 1.
- 14.30 Блага вісти з Києвом Реніром.
- 15.00 УТН.
- 15.10 Худ. телефільм «Сільва». 2 серія.
- 16.30 Наше коло.
- 17.00 Чемпіонат України з футболу. «Динамо» — «Ніва». 2 тайм.
- 17.45 Мультифільм.
- 18.00 Чемпіонат України з футболу. «Дніпро» — «Львів». 2 тайм.
- 18.45 «Пам'ять». Згадаймо всіх попомило.
- 19.00 УТН.
- 19.10 Хроніка МВС.
- 19.25 «Великий принцип» сучасної розважальної. Концерт-нарис про головну балетмейстера Театру опери та балету для дітей та юнацтва України К. Костуна.
- 20.05 Вікно в Америку.
- 20.35 Репліка.
- 20.40 На добраніч, діти.
- 20.45 Репліка.
- 21.30 Спортур'єр.
- 21.45 Вперед на екрані УТ. Худ. фільм «А-Бі-А-С».
- 23.05 Українська красуня-94.
- 0.20 УТН.

Канал «Останкіно»

- 6.40 Ранкова розминка.
- 6.55 Суботний ранок ділової людини.
- 7.30 Спорт-час.
- 8.00 «Марафон-15» — мультфільм.
- 8.30 Телерадіокомпанія «Мир».
- 9.55 Ранкова пошта.
- 10.25 «Смак».
- 10.40 Письменик В. В. Кобрина.
- 11.10 Книжковий дір.
- 11.50 Мультифільм.
- 12.00 Фольклор «Руда трава».
- 12.30 Худ. фільм «Вулиця, повна несподіванок».
- 14.00 Новини (за сурдоперекладом).
- 14.25 Прем'єра худ. телефільму «Річниця Річниця» — огляд розбійників.
- 9 серія.
- 14.50 Лабіринт. Великі клопоти малого бізнесу.
- 15.20 Спортивна програма «Ультрас-сі».
- 16.05 Час дітям відпочити.
- 16.35 У світі тварин.
- 17.15 Брейт-ринг.
- 18.05 Прем'єра рубрики «До і після». Сучасний телевізійний.
- 18.50 Прем'єра худ. телефільму «Чудова пара». 10 серія.
- 18.40 Вечірня казка.
- 20.00 Новини.
- 20.35 Погода. Програма передач.
- 20.45 Прем'єра худ. телефільму «Кайтат пристрасі». 1 серія.
- 21.45 Авторська програма Е. Колмановського.
- 22.50 Новини. Погода.
- 23.00 Астрологія.

УТ-2, УТ-3, канал «Росія»

- 7.00 Вісті.
- 7.25 «Віршуки 2000 року».
- 8.00 Студія «Рост».
- 8.30 «Гарлемський тиждень».
- 9.00 «Догони зимовими вечорами у Моршанську».
- 9.30 Письма.
- 10.10 До Москви — далеко.
- 10.55 Пам'яті Т. Абуладзе. «Я, бабуся, ілю і твоє і ларіон». Худ. фільм.
- 12.40 Салонська півдня.
- 13.00 Вісті.
- 13.20 Телеурдуит.
- 13.25 Вільний жокі.
- 13.55 «Ангел за півноєю».
- 14.25 Футбол без кордонів.
- 15.20 Відеопоза. І. Анненський.
- 15.30 «Зірні Америки».
- 16.00 Прем'єра худ. телефільму «Міша».
- 16.10 Вечір романса.
- 16.55 Худ. фільм «Міський романс».
- 18.30 Точка зору.
- 18.45 Київська парадна.
- 19.05 Візіта. Антоній Бондаренко.
- 19.10 «Вітати» і «Реебок» представляють: «А-ді».
- 19.30 СНН.
- 20.00 Хіт-парад.
- 20.35 «Мегалоп» представляє.
- 20.50 «Не світя горішки ліплати». Частина 2.
- 21.00 Ток-шоу «Чорний кіт».
- 21.25 Банк «Україна» — надійність, стабільність.
- 21.40 Вечірні розваги для дорослих у приватному клубі.
- 22.20 Сьогодні на сьогодні.
- 22.30 СТ-3.
- 22.40 Візіта.
- 22.45 Європа-ТБ представляє. Худ. фільм «Джонно знову наносить удар».
- 0.30 Про-відео.
- 1.00 СТ-3.

Неділя, 17 квітня

УТ-1

- 8.00 УТН.
- 8.10 Ритмічна гімнастика.
- 8.30 У неділю вранці.
- 9.30 Для дітей. Вперед на екрані УТ. Худ. фільм «Переклад через голосу».
- 10.45 «На варті».
- 11.30 До Міжнародного дня пам'яті та історичних місць. Прем'єра док. фільму «Ізак правдивий». «Місто на Кукумському шпигу».
- 12.20 «Телетатар» представляє. В. Бойчук. «Приречені». Прем'єра телестанції.
- 13.15 «Менор».
- 14.00 Звичайно щастя.
- 15.00 УТН.
- 15.10 Село і люди.
- 15.55 «Баталей». Циганська музика.
- 16.40 Баталей... Баталей... Баталей... Худ. фільм. Заслужена артистка України Клара Ларіонова.
- 17.45 Артистичне казено.
- 18.15 Сачадо.
- 19.00 УТН.
- 19.20 І знову разом.
- 20.20 Спортур'єр.
- 20.30 Мультифільм «Супергерм-2». 8 серія.
- 21.00 УТН.
- 21.25 Новини високої моди.
- 22.00 «Без протоколу». Аналітична програма.
- 22.30 Худ. фільм «Підвійний даві».
- 23.50 Далеке літо. Співають зірки української естради.
- 0.20 УТН.

Канал «Останкіно»

- 6.45 Ранкова розминка.
- 7.00 Година сили духу.
- 8.00 Тиха година.
- 8.30 Ранковий ранок.
- 9.00 Спорт-час.
- 9.45 Доки всі вдома.
- 10.15 Розумники і розумниці.
- 10.55 Мультифільм.
- 11.05 Нове показання вибирає.
- 11.45 Під знаком «П».
- 12.30 Провінція.
- 13.00 Прем'єра мультфільму «Піф і Геркулес».
- 13.10 Прем'єра док. фільму «Підвійний даві» команди Кусто».
- 14.00 Новини (за сурдоперекладом).
- 14.20 Телерадіокомпанія «Мир».
- 15.00 Клуб мандрівників.
- 15.55 Прем'єра мультфільму «Кіт Фелікс». «Справжні мисливці за привідами».
- 16.45 Панорама. Шотландська міжнародна програма.
- 17.25 Життя дерева ремесел.
- 17.30 Новини.
- 17.50 Золота труба Еді Рознера.
- 18.40 Телеполюс.
- 18.55 Погода.
- 19.00 КВК-94. 1/8 фіналу.
- 21.00 Неділя.
- 21.45 Спортивний укр.-нд.
- 22.00 Великий театр. Діти ввечері.
- 22.50 Антошу.
- 23.05 Новини.
- 23.15 Велика прогулянка.

УТ-2, УТ-3, канал «Росія»

- 7.00 Вісті.
- 7.25 «Віршуки 2000 року».
- 8.00 Студія «Рост».
- 8.30 «Гарлемський тиждень».
- 9.00 «Догони зимовими вечорами у Моршанську».
- 9.30 Письма.
- 10.10 До Москви — далеко.
- 10.55 Пам'яті Т. Абуладзе. «Я, бабуся, ілю і твоє і ларіон». Худ. фільм.
- 12.40 Салонська півдня.
- 13.00 Вісті.
- 13.20 Телеурдуит.
- 13.25 Вільний жокі.
- 13.55 «Ангел за півноєю».
- 14.25 Футбол без кордонів.
- 15.20 Відеопоза. І. Анненський.
- 15.30 «Зірні Америки».
- 16.00 Прем'єра худ. телефільму «Міша».
- 16.10 Вечір романса.
- 16.55 Худ. фільм «Міський романс».
- 18.30 Точка зору.
- 18.45 Київська парадна.
- 19.05 Візіта. Антоній Бондаренко.
- 19.10 «Вітати» і «Реебок» представляють: «А-ді».
- 19.30 СНН.
- 20.00 Хіт-парад.
- 20.35 «Мегалоп» представляє.
- 20.50 «Не світя горішки ліплати». Частина 2.
- 21.00 Ток-шоу «Чорний кіт».
- 21.25 Банк «Україна» — надійність, стабільність.
- 21.40 Вечірні розваги для дорослих у приватному клубі.
- 22.20 Сьогодні на сьогодні.
- 22.30 СТ-3.
- 22.40 Візіта.
- 22.45 Європа-ТБ представляє. Худ. фільм «Джонно знову наносить удар».
- 0.30 Про-відео.
- 1.00 СТ-3.

Репліка

Схоже до соціального замовлення...

Останнім часом у засобах масової інформації з'являються матеріали, спрямовані на дискримінацію акціонерних товариств і банків. Нічого не пропонуючи намісти, автори публікацій огульно критикують фондовий ринок держави, односторонньо трактуючи систему нарахування дивідендів за акціями та іншими цінними паперами. Але ж сьогодні саме ці структури намагаються задовольнити гроші своїх вкладників від шалених витіків інфляції, гарантуючи у порівнянні з державними структурами більш високі відсотки на вклади. Саме вони активно займаються благодійністю, надаючи допомогу малозабезпеченим, чорнобильцям, дітям і жовіркам.

Неконструктивна критика, спрямована на розпалення пристрастей навколо акціонерних товариств і банків — це спроба відкинути нас назад до Держзавдання і ошадка. Але ж і без економічних викладок зрозуміло, що майбутнє за ринковими структурами, які сформувалися останніми роками. Саме вони стоять за відродження економіки України. Особливих нападків зазнають такі відомі й популярні компанії, як «Меркурій», «ОМЕТА Інтер», банки «Градобанк», «ІНКО», «Відродження», вкладниками і клієнтами яких є кожен п'ятий киянин. Неважко згадати, що стоїть за цими публікаціями. Репортажи, що за вчорашній день, що проти реформи економіки, провадимо місце у публікації зокрема критично настроєним юристам, економістам, підприємцям, господарникам і професіональним політикам, намагаються підірвати довіру в населення до всього нового, прогресивного. І галас у пресі на цю тему, схоже, скінчиться на соціальне замовлення.

Але хоч би як було, нове проб'є собі дорогу. За ним майбутнє. Як кажуть, назад дороги немає.

Петро ДЕМЧЕНКО.

Київ.

ДО УВАГИ керівників підприємств та трудових колективів!

Інвестиційна компанія «КІНТО» приймає приватизаційні майнові сертифікати безпосередньо на підприємствах від їх працівників.

Для створення такого вигідного приймального пункту Вам необхідно звернутися до АТ «КІНТО»

Адреса: Київ, бул. Л. Українці, 26, к. 221
Тел. (044)296-67-30
Факс (044)295-73-92

ГОЛОС України

Засновник — Верховна Рада України.
Видавець — Президія Верховної Ради України.
252019, м. Київ-19,
вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1994 року.

Перший заст. головного редактора А. ГОРЛОВ.
Редколегія: О. БУЛІК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о. заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, С. ПРАВДЕНКО (головний редактор), Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДІЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції:
252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

• ТЕЛЕФОН: для довідок — 441-88-23;
• ТЕЛЕФАКС: 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
• Рубіжів не повертаємо.
• Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідчення про реєстрацію періодичного друкованого видання — КІП № 1 від 18.09.1990 р.

• За зміст та достовірність інформації у редакційних публікаціях відповідальність нести редакція. • Редація не закликає до насильства. • За точність викладених фактів відповідальність нести автор.

Газета виходить з різне на тижень (впродовж місяця) українською (російською) мовами.
Індекс 68953.
Тираж 312077.

Газету надруковано і зберігають в комп'ютерному центрі «Голосу України».